

Dokument z posiedzenia

A9-0022/2020

25.2.2020

SPRAWOZDANIE

w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r.
(2019/2131(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Stéphanie Yon-Courtin

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO	22
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	28
PISMO KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	38
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	44
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	45

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r. (2019/2131(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 101–109,
- uwzględniając stosowne zasady, wytyczne, rezolucje, konsultacje społeczne, komunikaty i dokumenty Komisji dotyczące konkurencji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2018 (COM(2019)0339) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opublikowany w tym samym dniu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając pismo przewodniczącej elekt Ursuli von der Leyen z dnia 10 września 2019 r. określające zadania Margrethe Vestager i do niej skierowane,
- uwzględniając odpowiedzi udzielone pisemnie i ustnie przez kandydatkę na komisarza Margrethe Vestager w ramach wysłuchania w Parlamencie Europejskim w dniu 8 października 2019 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie odzyskiwania pomocy państwa niezgodnej z prawem i z rynkiem wewnętrznym (2019/C 247/01),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego³;
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie sprawozdania Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczącego polityki konkurencji za rok 2018,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie sprawozdania Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczącego polityki konkurencji za rok 2018,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0062.

² Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 3.

³ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57.

- uwzględniając raport ekspertów wysokiego szczebla Komisji Europejskiej z dnia 4 kwietnia 2019 r. pt. „Polityka konkurencji w erze cyfrowej”,
- uwzględniając wstępną opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 26 marca 2014 r. pt. „Prywatność i konkurencyjność w erze dużych zbiorów danych: powiązania między ochroną danych, prawem konkurencji i ochroną konsumentów w gospodarce cyfrowej” oraz opinię 8/2016 Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 23 września 2016 r. w sprawie spójnego egzekwowania praw podstawowych w erze dużych zbiorów danych,
- uwzględniając oświadczenie Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie wpływu koncentracji gospodarczej na ochronę danych,
- uwzględniając pismo ministrów gospodarki i finansów Francji, Niemiec, Włoch i Polski z dnia 4 lutego 2020 r. do komisarz Margrethe Vestager,
- uwzględniając propozycję Francji, Niemiec i Polski z dnia 4 lipca 2019 r. dotyczącą modernizacji europejskiej polityki konkurencji,
- uwzględniając raport Europejskiej Organizacji Konsumentów z 2019 r. pt. „The Role of Competition Policy in Protecting Consumers’ Well-being in the Digital Era” [Rola polityki konkurencji w ochronie dobrobytu konsumentów w erze cyfrowej],
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 7 stycznia 2019 r. o przedłużeniu stosowania siedmiu zestawów zasad pomocy państwa UE (inicjatywa na rzecz unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa na lata 2014–2020) do końca 2022 r. oraz przeprowadzeniu ocen w tym okresie,
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 marca i 27 maja 2019 r.,
- uwzględniając oświadczenie 18 państw członkowskich z 6. Ministerialnej Konferencji Przyjaciół Przemysłu z dnia 18 grudnia 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie strategicznego forum ds. ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania pt. „Strengthening strategic value chains for a future-ready EU industry” [Wzmocnienie strategicznych łańcuchów wartości na potrzeby unijnego przemysłu przyszłości],
- uwzględniając przeprowadzaną obecnie rewizję wytycznych w sprawie horyzontalnych porozumień kooperacyjnych,
- uwzględniając konsultacje społeczne na temat rozporządzeń horyzontalnych w sprawie wyłączeń grupowych,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 lipca 2018 r. pt. „W kierunku europejskich ram prawnych dostosowanych do przedsiębiorstw gospodarki społecznej” (INT871),
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,

- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Handlu Międzynarodowego oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0022/2020),
- A. mając na uwadze, że konkurencja i skuteczne egzekwowanie polityki konkurencji musi przynosić korzyści wszystkim obywatelom UE, zwłaszcza osobom mającym słabą pozycję konsumentką, a jednocześnie wspierać innowacje i uczciwą konkurencję między przedsiębiorstwami działającymi na jednolitym rynku, w szczególności przez zapewnienie małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) możliwości konkurowania na sprawiedliwych zasadach;
- B. mając na uwadze, że polityka konkurencji musi być dostosowana do wyzwań cyfrowych, ekologicznych, geopolitycznych, przemysłowych i społecznych oraz musi być zgodna z priorytetami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie i z celami porozumienia paryskiego, aby zapewnić równe warunki działania we wszystkich sektorach jako podstawę społecznej gospodarki rynkowej UE, przy jednoczesnym uwzględnieniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej;
- C. mając na uwadze, że globalna współpraca w dziedzinie egzekwowania reguł konkurencji pomaga unikać niespójności w stosowanych środkach zaradczych i skutkach egzekwowania prawa, a także pozwala przedsiębiorcom zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów;
- D. mając na uwadze, że w przypadku szybko zmieniających się rynków cyfrowych polityka konkurencji może w niektórych przypadkach być zbyt powolna i w związku z tym może być nieskuteczna, jeśli chodzi o zaradzenie systemowym niedoskonałościom rynku i przywrócenie konkurencji; mając na uwadze, że uzupełniające regulacje *ex ante* i monitorowanie mogą przyczynić się do zapewnienia bardziej skutecznego nadzoru;
- E. mając na uwadze, że europejskie organy ochrony konkurencji powinny w takim samym stopniu zwracać uwagę na niedostateczne egzekwowanie przepisów na rynkach cyfrowych, jak te rynki zwracają uwagę na nadmierne egzekwowanie;
- F. mając na uwadze, że podstawowym celem unijnej polityki konkurencji jest zapobieganie zakłóceniom konkurencji, aby zachować integralność rynku wewnętrznego i chronić konsumentów;
- G. mając na uwadze, że ostatnie skandale dotyczące danych, dochodzenia i dowody pokazały, w jaki sposób dane osobowe są gromadzone, wykorzystywane i sprzedawane stronom trzecim przez platformy oraz w jaki sposób dominujące platformy i przedsiębiorstwa technologiczne systematycznie śledzą konsumentów w internecie;

Rola polityki konkurencji w erze zglobalizowanych rynków

1. wskazuje, że w zglobalizowanym świecie współpraca międzynarodowa ma kluczowe znaczenie dla skutecznego egzekwowania prawa konkurencji; zwraca Komisję do

dalszego zwiększenia wpływu unijnej polityki konkurencji na świecie, przede wszystkim przez kontynuację dialogu i zacieśnienie współpracy z USA, Chinami, Japonią i innymi państwami trzecimi za pomocą, jeżeli to możliwe, umów o współpracy drugiej generacji, które umożliwiają skuteczniejszą wymianę informacji między organami ochrony konkurencji; popiera aktywny udział Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji w Międzynarodowej Sieci Konkurencji; zachęca Komisję, aby stale dążyła do włączenia reguł konkurencji (obejmujących również pomoc państwa) do unijnych umów o wolnym handlu i Światowej Organizacji Handlu (WTO) w celu zapewnienia wzajemnego poszanowania uczciwej konkurencji; z ubolewaniem odnotowuje negatywny wpływ paralizu w ramach Organu Rozstrzygania Sporów WTO na Komisję;

2. wzywa Komisję, by opracowała narzędzia ułatwiające kontrolowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych we wszystkich państwach członkowskich, zadbała o szybkie wdrożenie mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a także zaproponowała narzędzie wzmacniające obecny mechanizm, dbając jednocześnie o to, by Unia Europejska pozostała otwartym i atrakcyjnym miejscem dla takich inwestycji; zwraca uwagę Komisji na fakt, że przedsiębiorstwa w państwach trzecich korzystają z preferencyjnego traktowania na rynku krajowym, co może zakłócać konkurencję przy inwestowaniu w jednolity rynek;
3. apeluje do Komisji o zagwarantowanie wzajemności w stosunkach z państwami trzecimi w obszarze zamówień publicznych, pomocy państwa i polityki inwestycyjnej, w tym o uwzględnienie kwestii dumpingu socjalnego i ekologicznego; przypomina o potrzebie otwarcia rynków zamówień publicznych w państwach trzecich, do których jeszcze nie ma dostępu; wzywa Komisję do dążenia do tego, by kluczowe państwa trzecie, takie jak Chiny, przystąpiły do Porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych, i by w tym celu przedstawiła akceptowalną wstępną ofertę; podkreśla, że wszelkie instrumenty mające na celu poprawę otwarcia rynków międzynarodowych, takie jak międzynarodowy instrument zamówień publicznych UE, które mają zostać sfinalizowane do 2021 r., muszą unikać dodatkowej biurokracji i nowych zakłóceń na rynku, które mają niekorzystny wpływ na przedsiębiorstwa w UE;
4. wzywa Komisję do zagwarantowania uczciwej konkurencji między Unią Europejską a Wielką Brytanią po opuszczeniu UE przez ten kraj, aby zapewnić równe warunki działania i uniknąć dumpingu;
5. w pełni popiera realizację ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI), takich jak europejski sojusz na rzecz baterii; wzywa Komisję do dalszego wspierania ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania w dziedzinie technologii przełomowych, a także do uproszczenia procedur i złagodzenia wymogów związanych z tymi projektami, tak aby kwalifikowały się do tego miana także mniejsze przemysłowe projekty badawcze;
6. przypomina, że Komisja powinna stosować środki kontroli pomocy państwa w równym stopniu do podmiotów z UE i spoza UE, aby uniknąć asymetrii względem zagranicznych konkurentów i zwrócić większą uwagę na przedsiębiorstwa państwowe z siedzibą za granicą, które są dotowane przez swoje rządy w sposób zakazany przez

unijne przepisy dotyczące jednolitego rynku w odniesieniu do podmiotów z UE; wzywa Komisję, by przyjrzała się niedawnej propozycji rządu holenderskiego i przeanalizowała możliwość dodania do prawa konkurencji UE filaru dającego Komisji odpowiednie narzędzia dochodzeniowe w przypadku przedsiębiorstw, które uznane zostaną za uczestniczące w działaniach „zakłócających”, gdyż otrzymują dotacje rządowe, lub za osiągające nadmierne zyski dzięki dominującej pozycji rynkowej w państwie pochodzenia, na przykład przez wprowadzenie do przepisów UE w sprawie zamówień publicznych systemu kontroli pomocy państwa względem przedsiębiorstw z państw trzecich;

7. ponownie zwraca się do Komisji o zbadanie, czy możliwe zakłócenia konkurencji, zwłaszcza między MŚP a korporacjami wielonarodowymi, wynikają z programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw;
8. wzywa Komisję do przyjęcia bardziej przyjaznego podejścia do silnej polityki przemysłowej UE, aby zapewnić i utrzymać wysoki poziom konkurencyjności na rynkach światowych; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny promować i wspierać unijne projekty o strategicznym znaczeniu oraz usuwać bariery i przeszkody, aby umożliwić powstawanie innowacyjnych unijnych liderów w konkretnych priorytetowych sektorach dla UE, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależnego stosowania reguł konkurencji gwarantujących równe warunki działania; wyjaśnia, że podejście to nie powinno negatywnie wpływać na interesy MŚP i konsumentów i powinno koncentrować się na przejściu na bardziej zrównoważoną gospodarkę, konkurencyjnym unijnym sektorze danych i infrastrukturze cyfrowej, np. na rozwoju sieci 5G;
9. wzywa Komisję do skorzystania z okazji, jaką jest przegląd wytycznych w sprawie horyzontalnych porozumień kooperacyjnych, aby stworzyć bardziej elastyczne ramy i zwiększyć pewność prawa dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do przekazywania informacji osobom odpowiedzialnym za projekty kooperacyjne o określonej skali w sposób bardziej terminowy i skuteczny oraz do umożliwienia zadawania nowych pytań w ramach dobrowolnej przyspieszonej procedury notyfikacyjnej;
10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, określone w komunikacie z 9 grudnia 1997 r.⁴, do przeglądu definicji rynku właściwego w celu uwzględnienia długofalowej wizji obejmującej wymiar światowy, cyfryzację i potencjalną przyszłą konkurencję; wzywa Komisję, aby nadal opierała swoje analizy na solidnych zasadach gospodarczych i prawnych, kierując się zasadami proporcjonalności i sprawiedliwości proceduralnej podczas analizy nowych rodzajów rynków;
11. podkreśla, że równe warunki działania w skali międzynarodowej w ramach wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach i pozostawiającego państwom swobodę prowadzenia własnej polityki mają kluczowe znaczenie dla Europy, w tym dla przedsiębiorstw europejskich, a zwłaszcza MŚP, jak również dla pracowników i konsumentów europejskich; uważa, że przyczynia się to do pobudzenia zrównoważonego rozwoju gospodarczego, zapewnienia stabilnego i przewidywalnego środowiska, zwiększenia konkurencyjności i wzajemności, ochrony i tworzenia godnych miejsc pracy w UE i państwach trzecich oraz zapewnienia wysokich

⁴ Dz.U. C 372 z 9.12.1997, s. 5.

standardów pracy i ochrony środowiska, ponieważ coraz większa liczba miejsc pracy zależy od globalnych łańcuchów wartości; w związku z tym podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości, zrównoważoności i odpowiedzialności przedsiębiorstw w globalnych łańcuchach wartości, a ponadto wzywa UE, aby rozważyła m.in. wprowadzenie przepisów dotyczących obowiązkowej należytej staranności w globalnych łańcuchach wartości, co jest niezbędne, by osiągnąć wspomniany cel;

12. w świetle coraz szerszej debaty wzywa Komisję do pogodzenia unijnych reguł konkurencji, polityki przemysłowej i handlu międzynarodowego, co musi iść w parze ze zrównoważonym rozwojem i poszanowaniem środowiska naturalnego; podkreśla szczególną potrzebę finansowania badań naukowych, które stanowią podstawę innowacji i rozwoju europejskich przedsiębiorstw i sektorów przemysłu oraz kluczowy czynnik pobudzający handel i konkurencyjność;
13. podkreśla, że MŚP odgrywają kluczową rolę w handlu międzynarodowym i wedle szacunków odpowiadają za 30 % wywozu towarów z UE do reszty świata⁵; uważa, że rynek wewnętrzny pozostaje zdecydowanie najważniejszym rynkiem dla MŚP; przypomina, że polityka handlowa i polityka konkurencji UE powinny wspierać tworzenie środowiska handlowego sprzyjającego MŚP, aby pomóc im w radzeniu sobie z coraz poważniejszymi wyzwaniami związanymi z wchodzeniem na nowe rynki i umożliwić konkurowanie za pomocą własnych osiągnięć, oraz że należy przy tym rozważyć unowocześnienia definicji MŚP w UE, w szczególności w drodze uwzględnienia kryteriów jakościowych;
14. w pełni popiera wysiłki Komisji podejmowane w kontekście trwającej reformy WTO, w tym jej Organu Apelacyjnego, zmierzające do aktualizacji i zapewnienia skutecznego egzekwowania zasad wielostronnych dotyczących dotacji lub inicjatyw sektorowych w celu odpowiedniego rozwiązania kwestii dotacji na szczeblu międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem dotacji dla przemysłu, przedsiębiorstw państwowych i wymuszonych transferów technologii, oraz w celu przeciwdziałania nieukierunkowanemu na rynek strategiom politycznym i praktykom państw trzecich; wzywa Komisję do pełnego angażowania Parlamentu i państw członkowskich w tym obszarze;
15. podkreśla, że skuteczne egzekwowanie postanowień umów handlowych dotyczących zrównoważonego rozwoju ma istotne znaczenie dla zapewnienia uczciwej konkurencji oraz przestrzegania norm środowiskowych i społecznych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie kryteriów środowiskowych i społecznych w ramach reformy środków antysubsydyjnych i antydumpingowych. uważa, że w związku z trwającą reformą WTO można by rozważyć ewentualne włączenie do przepisów WTO precyzyjnych i podlegających jurysdykcji sądów podstawowych norm MOP, aby przyczynić się do zapewnienia równych szans w skali światowej;
16. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje wielostronne WTO w sprawie handlu elektronicznego oraz wzywa do opracowania całościowego i ambitnego zestawu przepisów służących rozwiązaniu problemu barier w handlu elektronicznym, zagwarantowaniu, że przedsiębiorstwa będą mogły konkurować na całym świecie na

⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International_trade_in_goods_by_enterprise_size

równych warunkach, oraz zwiększeniu zaufania konsumentów do środowiska online bez uszczerbku dla europejskich norm ochrony danych; podkreśla, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w tych międzynarodowych negocjacjach i prowadzić ściśle konsultacje z udziałem Parlamentu Europejskiego, państw członkowskich oraz zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego;

17. podkreśla, że dostęp do rynku wewnętrznego UE powinien być uzależniony od zachowania zgodności z normami sanitarnymi, fitosanitarnymi i środowiskowymi; apeluje do Komisji o zadbanie o to, by unijna polityka handlowa i polityka konkurencji nie podważały poszanowania norm społecznych i ekologicznych UE i nie hamowały rozwoju bardziej ambitnych norm;
18. z zadowoleniem przyjmuje modernizację instrumentów ochrony handlu oraz rozwój nowych instrumentów w celu ochrony europejskich przedsiębiorstw przed nieuczciwą konkurencją wynikającą z różnych norm społecznych i środowiskowych w państwach trzecich; zwraca jednak uwagę na brak spójności między tymi instrumentami ochrony a polityką handlową UE, w szczególności na podpisanie przez Komisję umowy o wolnym handlu z Japonią, mimo że kraj ten nie ratyfikował dwóch z ośmiu konwencji MOP; apeluje do Komisji o zbadanie, czy instrumenty ochrony handlu są spójne z polityką handlową UE, w szczególności z umowami o wolnym handlu;
19. wzywa Komisję do odpowiedniego przeanalizowania i zbadania rynków zamówień publicznych państw trzecich, z którymi zostały zawarte (lub są negocjowane) umowy o wolnym handlu, w celu wynegocjowania jak najlepszych warunków dostępu dla przedsiębiorstw europejskich;
20. wzywa Komisję do koordynowania niezbędnych działań zaangażowanych dyrekcji generalnych – DG ds. Handlu i DG ds. Konkurencji, aby reguły konkurencji i ich wdrażanie gwarantowały przedsiębiorstwom europejskim uczciwą konkurencję na rynkach państw trzecich i odwrotnie;
21. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na znaczenie ustanawiania norm uczciwej konkurencji na szczeblu międzynarodowym; nalega, by UE wzmocniła swoje wielostronne podejście do ustanawiania norm, w szczególności w kontekście Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) i Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC); ostrzega przed nacjonalizacją podejść do ustanawiania norm, szczególnie w kontekście chińskiej inicjatywy „jeden pas i jeden szlak” oraz innych strategii na rzecz poprawy sieci połączeń; w tym kontekście wzywa Komisję do powołania koordynatora wysokiego szczebla ds. polityki normalizacyjnej;
22. podkreśla znaczenie uwzględniania perspektywy płci zarówno na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w tym włączania rozdziałów dotyczących płci do umów handlowych oraz opracowania środków uwzględniających aspekt płci (np. dopilnowania, by w ocenach skutków *ex ante* i *ex post* uwzględniano wpływ polityki i umów handlowych UE na kwestie płci), w celu pobudzenia konkurencji i wspierania wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Konkurencja na miarę ery cyfrowej

23. zwraca się do Komisji o przegląd przepisów dotyczących fuzji i przejęć, wzmocnienie

- działań antymonopolowych oraz uwzględnienie efektów władzy rynkowej i sieciowej związanych zarówno z danymi osobowymi, jak i finansowymi; w szczególności apeluje do Komisji, by na podstawie swoich wytycznych w sprawie art. 102 TFUE uznała kontrolę nad takimi danymi za wskaźnik odpowiadający istnieniu władzy rynkowej; zwraca się do Komisji, by wyciągnęła wnioski z połączenia Facebooka i WhatsAppa i odpowiednio dostosowała swoje kryteria; proponuje w związku z tym, aby każda fuzja na rynku dotycząca takich danych podlegała uprzedniemu nieformalnemu zgłoszeniu;
24. apeluje do Komisji o przegląd pojęcia „nadużycia pozycji dominującej” oraz doktryny „infrastruktury kluczowej”, aby zapewnić ich przydatność w erze cyfrowej; sugeruje przeprowadzenie szerszej analizy władzy rynkowej pod kątem tworzenia konglomeratów i selekcjonowania informacji, aby walczyć z nadużywaniem pozycji dominującej przez duże podmioty i brakiem interoperacyjności; apeluje do Komisji o przeprowadzenie konsultacji z zainteresowanymi stronami, aby odzwierciedlić zmiany w gospodarce cyfrowej, w tym jej wielostronny charakter;
 25. apeluje do Komisji, by w ramach trwającej oceny rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw rozważyła rewizję wartości progowych na potrzeby przeglądu połączeń, aby uwzględnić między innymi takie czynniki jak liczba konsumentów, których dana sprawa dotyczy, oraz wartość powiązanych transakcji⁶;
 26. apeluje do Komisji, by w ramach prowadzonej obecnie oceny rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oceniła wyższe poziomy koncentracji wynikające z horyzontalnego charakteru aktywów będących w posiadaniu dużych spółek zarządzania aktywami, oraz by w związku z tym rozważyła przyjęcie wytycznych w sprawie stosowania art. 101 i 102 TFUE;
 27. odnotowuje, że na kilku konkretnych rynkach danych finansowych (np. handlu akcjami, ratingów, benchmarków) oligopolistyczna koncentracja może prowadzić do nadużywania pozycji dominującej przez dostawców względem inwestorów i konsumentów danych finansowych; apeluje do Komisji o podjęcie stanowczych działań przeciwko takim nadużyciom pozycji dominującej, które są szkodliwe dla płynności rynków finansowych i stoją w sprzeczności z celem zrównoważonego rozwoju;
 28. podkreśla, że choć wiele start-upów powstaje w nadziei na zakup przez większe firmy, to wykupowanie start-upów przez podmioty dominujące, w tym duże platformy i przedsiębiorstwa technologiczne, może hamować innowacje i zagrażać niezależności; wzywa Komisję i krajowe organy ochrony konkurencji do zbadania praktyk takich przejęć i ich wpływu na konkurencję, zwłaszcza w odniesieniu do „zabójczych przejęć”, o których mowa w sprawozdaniu ekspertów wysokiego szczebla z 4 kwietnia 2019 r. zatytułowanym „Polityka konkurencji w erze cyfrowej”; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego odwrócenia ciężaru dowodu na mocy niemieckiej ustawy o cyfryzacji („GWB-Digitalisierungsgesetz”) opublikowanej w październiku 2019 r.;
 29. zwraca się do Komisji, by oceniła możliwość narzucenia bardziej wymagających systemów dostępu do danych, w tym interoperacyjności danych, w szczególności w przypadkach, w których dostęp do danych otwiera rynki wtórne dla usług

⁶ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

pomocniczych lub gdy dane są w posiadaniu wyłącznie spółek dominujących;

30. podkreśla, że niektóre podmioty, które korzystają z podwójnego statusu platformy i dostawcy, nadużywają swojej pozycji, aby narzucać konkurentom niesprawiedliwe warunki, niezależnie od tego, czy działają online, czy offline; wzywa Komisję, aby przyjrzała się zjawisku faworyzowania przez firmy własnych produktów i usług i aby wyegzekwowała niezbędne przepisy i wykorzystwała niezbędne instrumenty względem podmiotów, które stosują taką praktykę; apeluje do Komisji o dokonanie oceny możliwości nakładania obowiązków regulacyjnych ex ante w przypadkach, gdy prawo konkurencji nie wystarcza do zapewnienia kontestowalności tych rynków, by uniknąć utrudniania dostępu konkurentom oraz zadbać o to, by powstające wąskie gardła nie były utrwalane przez monopolizację przyszłych innowacji;
31. zauważa, że Komisja rozważa potrzebę ukierunkowanych regulacji ex ante w odniesieniu do konkretnych problemów systemowych, które mogą pojawić się na rynkach cyfrowych; apeluje w związku z tym do Komisji o wprowadzenie scentralizowanego systemu monitorowania rynku ex ante (z uwzględnieniem wyników oceny skutków), aby wyposażyć unijne i krajowe organy ochrony konkurencji i organy regulacyjne w niezbędne środki służące anonimowemu gromadzeniu danych, tak by móc sprawniej i odpowiednio wcześniej wykrywać niedoskonałości rynku, a także – w stosownych przypadkach – wprowadzić ukierunkowane regulacje, gdy stosowane praktyki nabierają wymiaru systemowego;
32. zwraca się zatem do Komisji, by wskazała kluczowe podmioty na rynku cyfrowym oraz opracowała zestaw wskaźników w celu zdefiniowania ich systemowego charakteru; podkreśla, że można by rozważyć następujące wskaźniki: nadużywanie praktyk niektórych rozbudowanych sieci, kontrolowanie znacznej ilości niemożliwych do powielenia danych, nieunikniona sytuacja na wielowymiarowym rynku lub zdolność uczestnika do samodzielnego definiowania reguł rynkowych;
33. zwraca uwagę Komisji na przejścia cyfrowych operatorów danych (m.in. danych dotyczących zdrowia, danych finansowych i edukacyjnych) przez zagranicznych monopolistów oraz na związane z tym zagrożenia dla prywatności, które wykraczają daleko poza negatywne skutki dla konkurencji; wzywa Komisję do uwzględnienia tych aspektów w przyszłej europejskiej strategii dotyczącej danych oraz do zbadania krzyżowego wykorzystywania danych, kiedy to dane pochodzące z jednej usługi wykorzystuje się do rozszerzenia oferty platform o nowe usługi;
34. wzywa Komisję do opracowania unijnych wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie etyki danych, które przedsiębiorstwa mogłyby stosować do swoich modeli biznesowych; podkreśla, że taka etyka danych uzupełniałaby przepisy w sprawie ochrony danych oraz zwiększyłaby bezpieczeństwo i zaufanie konsumentów; proponuje, aby te unijne wytyczne dotyczące etyki danych obejmowały następujące kluczowe zasady:
 - a) przejrzystość
 - konsument jest w pełni informowany o wykorzystywanych danych i współkontroluje, które dane są wykorzystywane i czy dane te są prawidłowe;
 - przejrzystość w kwestii tego, czy przedsiębiorstwo przekazuje dane organom publicznym lub partnerom handlowym;

b) bezpieczeństwo danych

- konsumenci muszą mieć pewność, że przechowywane dane pozostają bezpieczne, co oznacza, że należy nadać priorytet współpracy w zakresie bezpieczeństwa danych we wszystkich obszarach;
 - klauzula dotycząca niesprzedawania danych osobom trzecim;
35. podkreśla, że choć platformy pośredniczące pełnią ważną funkcję w zapewnianiu dostępności usług internetowych dla konsumentów, niektóre nadużywają swojej uprzywilejowanej pozycji, przyjmując rolę „selekcjonerów”, w tym w zamkniętych ekosystemach i na internetowych platformach handlowych; apeluje do Komisji, by w polityce konkurencji zwróciła szczególną uwagę na tych „selekcjonerów” oraz by jak najszybciej zakończyła prowadzone postępowania wyjaśniające;
36. wzywa Komisję do zwiększenia swobody wyboru konsumentów i wzmocnienia roli Sieci Europejskich Centrów Konsumentckich (ECC-Net) w duchu dyrektywy ECN+⁷ w celu ustanowienia odpowiedniego organu UE ds. konsumentów; zauważa w tym kontekście, że polityka konkurencji polega nie tylko na zapewnianiu uczciwych cen dla konsumentów, ale również na zapewnianiu jakości, różnorodności i innowacyjności;
37. podkreśla, że w interesie Unii Europejskiej leży posiadanie paneuropejskich systemów płatniczych; wzywa Komisję do wspierania inicjatyw prowadzących do tego celu i do zwrócenia uwagi, że ich sukces zależy zarówno od innowacyjnego charakteru systemu dla konsumentów i przedsiębiorstw, jak i od wykonalności modelu biznesowego, na jakim się on opiera;

Skuteczność instrumentów polityki konkurencji

38. podkreśla, że kary pieniężne mogą mieć wpływ na reputację karanych przedsiębiorstw; zwraca jednak uwagę, że nawet surowe kary finansowe często nie wywierają wystarczającego skutku odstrasżającego i mogą ostatecznie zostać przeniesione na konsumentów; apeluje do Komisji, aby skorzystała również z alternatywnych środków zaradczych o charakterze behawioralnym oraz, w razie potrzeby, strukturalnym, w celu zapewnienia pełnej skuteczności polityki konkurencji UE; podkreśla, że nakaz zaniechania naruszenia powinien mieć o wiele bardziej imperatywny charakter w przyszłych środkach zaradczych;
39. przypomina, że nadużywanie pozycji rynkowej może mieć miejsce nawet wówczas, gdy produkty lub usługi są dostarczane bezpłatnie; uważa, że przekazywanie danych prywatnych osobom trzecim do celów marketingowych lub handlowych często odbywa się bez odpowiedniej zgody konsumenta, gdyż alternatywne rozwiązania dotyczące wymiany danych często nie są zapewniane; uważa, że w gospodarce cyfrowej koncentracja danych w małej liczbie przedsiębiorstw skutkuje niedoskonałościami rynku, nadmierną pogonią za rentą ekonomiczną oraz blokowaniem nowych podmiotów wchodzących na rynek;
40. przypomina, że dla zapewnienia konkurencyjnych warunków w obrębie jednolitego rynku cyfrowego szczególne znaczenie ma rynek wyszukiwania online; z ubolewaniem zauważa, że jedna z wyszukiwarek internetowych, mająca ponad 92-procentowy udział

⁷ Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 3.

w rynku wyszukiwania online w większości europejskich państw członkowskich, stała się „selekcjonerem” internetu; domaga się, by dane na temat ostatnich dziewięciu lat wdrażania działań antymonopolowych przekazane przez wszystkie zainteresowane strony zostały pilnie wykorzystane do oceny, czy zaproponowane środki zaradcze przynoszą prawdziwe korzyści konsumentom, użytkownikom internetu i przedsiębiorstwom internetowym w perspektywie długoterminowej; apeluje do Komisji o rozważenie, jako jednej z możliwości długoterminowego zapewnienia uczciwej i skutecznej konkurencji na europejskim rynku cyfrowym, przedstawienia wniosku mającego na celu oddzielenie wyszukiwarek internetowych – zgodnie z rezolucją Parlamentu z 27 listopada 2014 r. w sprawie wspierania praw konsumentów na jednolitym rynku cyfrowym⁸ – od ich usług komercyjnych, aby położyć kres status quo;

41. podkreśla powolność postępowań antymonopolowych, na przykład w sprawie Google Shopping, w porównaniu z szybko zmieniającym się rynkiem cyfrowym; podkreśla szkodliwe skutki takiej sytuacji oraz ryzyko finansowe i strukturalne, z jakim dla niektórych podmiotów wiąże się wszczynanie długich i kosztownych postępowań; podkreśla, że trzeba przestrzegać należytych procedur, wzywa jednak Komisję do skorzystania z przyspieszonych procedur w postępowaniach antymonopolowych oraz do znalezienia nowych zachęt, takich jak program łagodzenia kar, aby zwiększyć współpracę przedsiębiorstw w zakresie wykrywania karteli w całej UE;
42. podkreśla potrzebę regularnego analizowania możliwości zastosowania środków tymczasowych w celu powstrzymania wszelkich praktyk, które poważnie zaszkodziłyby konkurencji; wzywa Komisję do obniżenia kryteriów odnoszących się do tych środków przy zachowaniu gwarancji praworządności, aby uniknąć wszelkich nieodwracalnych szkód; apeluje do Komisji o przegląd komunikatu w sprawie środków zaradczych (2008/C 267/01)⁹ z uwzględnieniem zmian i rozwoju sektora cyfrowego na przestrzeni ostatnich lat;
43. z zadowoleniem przyjmuje nieprzerwane starania Komisji w dążeniu do zwalczania nadużyć ze strony dużych platform; apeluje do Komisji o ponowne przeanalizowanie przypadków, w których zaproponowane środki naprawcze okazały się wyraźnie nieskuteczne w przywracaniu konkurencji na rynku, jak w przypadku Google Shopping; podkreśla, że wobec braku celowych, skutecznych i sprawdzonych wcześniej w danym przedsiębiorstwie behawioralnych środków naprawczych konieczne może być całkowite strukturalne oddzielenie ogólnych usług wyszukiwania od specjalistycznych, w tym lokalnych; podkreśla, że w porównaniu ze strukturalnymi środkami zaradczymi środki behawioralne mogą oszczędzać czas i ograniczać możliwość wyeliminowania z rynku konkurentów podczas przedłużających się dyskusji na temat zbycia;
44. wskazuje, że Komisja powinna przydzielić odpowiednie zasoby, aby móc skutecznie egzekwować reguły konkurencji UE; odnotowuje potrzebę zapewnienia szczegółowej wiedzy eksperckiej, zwłaszcza w kwestiach zyskujących na znaczeniu, takich jak dominujące pozycje platform internetowych czy sztuczna inteligencja;
45. apeluje do Komisji o wydanie wytycznych w sprawie interpretacji „znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji”, o której mowa w rozporządzeniu w sprawie

⁸ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 65.

⁹ Dz.U. C 267 z 22.10.2008, s. 1.

kontroli łączenia przedsiębiorstw, tak aby w przypadkach łączenia przedsiębiorstw Komisja nie zwracała uwagi jedynie na ceny, produkty i innowacje, ale także na koszty społeczne i środowiskowe takich transakcji w świetle zasad TFUE, a w szczególności na ochronę środowiska;

46. apeluje do Komisji o uzyskanie informacji na temat nowej usługi rachunku bieżącego, którą będą oferować konsumentom niektóre z największych przedsiębiorstw technologicznych na świecie w nadchodzących latach; wzywa Komisję, aby ze szczególną uwagą obserwowała ich wejście na ten nowy cyfrowy rynek finansowy, zwłaszcza pod kątem ogromnych ilości danych, jakie będą one gromadzić od konsumentów, i ich potencjalnego wykorzystania;

Reguły konkurencji wspierające Europejski Zielony Ład

47. popiera przegląd wytycznych Komisji dotyczących pomocy państwa we wszystkich odpowiednich sektorach, takich jak transport, w tym transport lotniczy i morski, zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu, poprzez zastosowanie zasady sprawiedliwej transformacji i uznanie uzupełniającej roli rządów państw członkowskich w zakresie wspierania inwestycji w dekarbonizację i czystą energię, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania i braku zakłóceń na rynku; wzywa Komisję do zbadania, w kontekście przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii¹⁰, czy obecne zwolnienia podatkowe powodują nieuczciwe międzysektorowe warunki konkurencji;
48. podkreśla, że Komisja powinna zapobiegać wszelkim ewentualnym negatywnym skutkom ubocznym w przypadkach, w których duże przedsiębiorstwa wykorzystują pomoc państwa przyznaną z tytułu „ekologizacji” firmy na inne cele, takie jak wzmacnianie swojej dominującej pozycji w danym sektorze;
49. apeluje do Komisji o zapewnienie dalszych wytycznych oraz ram wspomagających dla dalszych inwestycji w efektywność energetyczną i renowację budynków, a także rozbudowę źródła energii, projekty hybrydowe i magazynowanie energii elektrycznej;
50. podkreśla w tym względzie, że aby Europejski Zielony Ład odniósł sukces, europejscy producenci zrównoważonych produktów i usług muszą dostrzec płynące z niego korzyści oraz nie mogą napotykać nieuczciwej konkurencji ze strony przedsiębiorstw w państwach trzecich;
51. zauważa, że Europejski Zielony Ład musi zapewniać spójność polityki w dziedzinie rolnictwa, działań na rzecz klimatu, ochrony środowiska i handlu;

Polityki sektorowe

52. wzywa Komisję do bardziej systematycznego prowadzenia badań w sektorach istotnych dla życia codziennego obywateli, takich jak zdrowie, mobilność, reklamy internetowe, energia, turystyka (w tym monitorowanie limitów cenowych platform online oferujących noclegi), kultura, usługi finansowe i płatnicze oraz media, w erze cyfrowej, przy zachowaniu wysokich standardów UE;

¹⁰ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

53. apeluje do Komisji o uznawanie występowania krajowych monopolii i oligopolii za sygnał świadczący o potencjalnym istnieniu słabości na jednolitym rynku lub barier dla uczciwej konkurencji;
54. wzywa Komisję do przeprowadzenia wstępnego badania na temat koncentracji własności mediów w Europie, między innymi w kontekście zjawiska wykupu europejskich dostawców usług medialnych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe;
55. ponownie zaznacza, że do udzielania pośredniej pomocy państwa wykorzystuje się czasem podatki, co tworzy nierówne warunki konkurencji na rynku wewnętrznym; apeluje do Komisji o aktualizację istniejących wytycznych dotyczących koncepcji pomocy państwa w celu zadbania o to, by państwa członkowskie nie udzielały pomocy państwa w formie korzyści podatkowych; wyraża ubolewanie z powodu nadużywania interpretacji indywidualnych prawa podatkowego i z zadowoleniem przyjmuje niedawne wyroki Sądu potwierdzające, że analiza przez Komisję interpretacji indywidualnej z punktu widzenia pomocy państwa nie stanowi harmonizacji podatkowej; wskazuje, że interpretacje opracowywane przez Komisję są często podważane w sądach, w związku z czym muszą być starannie przygotowywane; podkreśla, że Komisja powinna mieć dostęp do informacji wymienianych między organami podatkowymi państw członkowskich, aby lepiej wykrywać naruszenia reguł konkurencji; wzywa do przyjęcia wniosku w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) i publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje;
56. apeluje do Komisji o przeanalizowanie możliwości nakładania kar finansowych na państwa naruszające zasady pomocy państwa;
57. wzywa Komisję do sprawnego przeprowadzenia analizy rozbieżności między zasadami dotyczącymi pomocy państwa w obszarze pomocy na likwidację a systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonym w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków¹¹, a także do dokonania odpowiednich zmian w komunikacie w sprawie sektora bankowego z dnia 30 lipca 2013 r.¹², między innymi w świetle ostatnich przypadków, z uwzględnieniem konieczności ochrony podatników;
58. apeluje do Komisji, aby dokładnie przyjrzała się sprawom, które mogą mieć wpływ na konkurencję i które dotyczą sektora bankowego w niektórych państwach członkowskich, gdzie konsumenci zmagają się obecnie z wysokimi stopami procentowymi¹³ i brakiem przejrzystości w kredytowaniu z powodu potencjalnej koncentracji własności w sektorze bankowym, co może prowadzić do nieuczciwych praktyk przy udzielaniu kredytów hipotecznych;
59. wzywa Komisję do przeprowadzenia w ujęciu rocznym ponownej oceny, czy wymogi dotyczące stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE w sektorze finansowym są w dalszym ciągu spełnione;

¹¹ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

¹² Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

¹³ https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LNDP?locations=RO&most_recent_value_desc=false

60. wzywa ponadto Komisję, aby poszła za przykładem brytyjskiego Urzędu ds. Konkurencji i Rynku i przeprowadziła szczegółowe dochodzenie i zaproponowała dalsze środki w celu rozwiązania problemu quasi-monopolu „wielkiej czwórki” – firm zajmujących się audytem największych spółek giełdowych; zwraca w tym względzie uwagę na zalecenie brytyjskiego Urzędu ds. Konkurencji i Rynku dotyczące oddzielenia audytu od usług doradztwa, a także ustanowienia obowiązkowych „wspólnych kontroli”, aby umożliwić firmom spoza „wielkiej czwórki” rozwinięcie zdolności potrzebnych do kontroli największych spółek;
61. wzywa Komisję do zagwarantowania uczciwej konkurencji i większej przejrzystości praktyk handlowych platform internetowych, w tym supermarketów i hipermarketów, aby zapewnić producentom unijnym uczciwe warunki i ceny za ich produkty; wzywa Komisję, aby kontynuowała szczegółową analizę zasięgu i wpływu porozumień nabywców, dotyczących zarówno strategii cenowych, jak i niecenowych, na ekonomiczne funkcjonowanie łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na drobnych dostawców i rolników; ubolewa nad faktem, że sprzedaż ze stratą nie znajduje się na liście praktyk zakazanych na szczeblu UE; podkreśla, że strategia „od pola do stołu” i unijne prawo konkurencji muszą uznawać istotny wkład producentów surowców w dostarczanie wysokiej jakości żywności i dostarczanie społeczeństwu dóbr publicznych;
62. apeluje o bardziej przejrzyste, elastyczne i przewidywalne stosowanie reguł konkurencji wobec producentów i organizacji producentów, aby zwiększyć pewność prawa; wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia oceny wdrożenia rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków¹⁴ i doprecyzowania przepisów tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do wyjątków od reguł konkurencji przyznawanych niektórym umowom i praktykom rolników stowarzyszonych; zachęca do tworzenia większej liczby organizacji producentów, gdyż jest to sposób na wzmocnienie pozycji rolników, skuteczne negocjowanie cen i eliminowanie zakłóceń równowagi sił w łańcuchu dostaw żywności;
63. apeluje do Komisji o zwolnienie ze stosowania zasad pomocy państwa szczególnych środków podatkowych wprowadzonych przez państwa członkowskie w celu zachęcenia rolników do dobrowolnych oszczędności z myślą o skuteczniejszym radzeniu sobie z coraz większymi zagrożeniami dla klimatu i zdrowia oraz kryzysami gospodarczymi; z zadowoleniem przyjmuje zakończenie przeglądu rozporządzenia w sprawie pomocy de minimis¹⁵, które pomoże rolnikom stawić czoła wyzwaniom związanym z klimatem, jednocześnie zapobiegając zakłóceniom na rynku; podkreśla szczególną potrzebę jasnych wytycznych dla sektora rolnictwa ze względu na wymogi środowiskowe i wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje trwającą ocenę adekwatności pakietu na rzecz unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa z 2012 r. oraz trwający przegląd rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w rolnictwie¹⁶;
64. wzywa Komisję, by oceniła stosowanie i sprecyzowała zakres art. 209 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, jeśli chodzi o odstępstwa od reguł konkurencji w

¹⁴ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

¹⁵ Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1.

¹⁶ Dz.U. C 213 z 8.9.2009, s. 9.

odniesieniu do niektórych porozumień i praktyk rolników stowarzyszonych, by dać zainteresowanym większą jasność i pewność prawa w stosowaniu tego artykułu, a Komisji – większą elastyczność w jego stosowaniu;

65. uznaje znaczenie organizacji międzybranżowych w łańcuchu, które służą jako platforma dialogu, badań i rozwoju, najlepszych praktyk i przejrzystości rynku;
66. apeluje o zwiększenie roli organizacji międzybranżowych z myślą o promowaniu bardziej zrównoważonych stosunków w łańcuchu żywnościowym i popiera rozszerzenie klauzuli o podziale wartości, tak by obejmowała wszystkie podmioty, a nie tylko pierwszego nabywcę, zgodnie z projektem sprawozdania w sprawie nowej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych w przyszłej reformie wspólnej polityki rolnej (WPR), przyjętym w kwietniu 2019 r. przez Komisję Rolnictwa Parlamentu Europejskiego;
67. domaga się wprowadzenia wyraźnego automatycznego odstępstwa od art. 101 TFUE przyznawanego zgodnie z art. 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w oparciu o zasady konieczności i proporcjonalności, które pozwoliłoby rolniczym organizacjom międzybranżowym wykonywać zadania powierzone im na mocy rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku z myślą o realizacji celów wyznaczonych w art. 39 TFUE;
68. wzywa Komisję, by dbała o szybkie uruchamianie przepisów art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w obliczu poważnych zakłóceń równowagi na rynku;
69. z zadowoleniem przyjmuje sukces środków zarządzania podażą, którymi na wniosek organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i grup podmiotów gospodarczych objęto sery i szynki wysokiej jakości; apeluje o rozszerzenie przepisów rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku zezwalających na wprowadzenie zasad kontroli podaży na wszystkie produkty objęte chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), by osiągnąć większą równowagę między podażą a popytem;
70. zwraca się do Komisji o nawiązanie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami dialogu na temat funkcjonowania łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz dostosowanie unijnej polityki konkurencji do ostatnich zmian w otoczeniu handlowym;
71. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych¹⁷, która stanowi ważny pierwszy krok w kierunku zapewnienia równych zasad działania różnych podmiotów i przywrócenia równowagi siły przetargowej w łańcuchu dostaw żywności; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznej transpozycji tej dyrektywy, a Komisję do uważnego monitorowania postępów w transpozycji i wspierania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi; zachęca państwa członkowskie do uznawania kolejnych nieuczciwych

¹⁷ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59.

praktyk za zakazane i do podnoszenia standardów;

72. przypomina, że miała miejsce istotna restrukturyzacja pozioma i pionowa, która doprowadziła do dalszej konsolidacji w już skoncentrowanych branżach materiału siewnego, środków agrochemicznych, nawozów, genetyki zwierząt i maszyn rolniczych, a także w sektorach przetwórstwa i handlu detalicznego; wzywa Komisję, by przy ocenie połączeń w tych sektorach brała pod uwagę nie tylko ceny detaliczne, ale i inne skutki; podkreśla, że należy chronić interesy rolników, obywateli i środowiska UE za pomocą kompleksowej i całościowej oceny skutków (na poziomie gospodarstw rolnych) połączeń i przejęć pomiędzy dostawcami środków produkcji rolnej, w tym producentami środków ochrony roślin;
73. uważa, że Komisja powinna nadal uważnie monitorować unijny rynek pestycydów i nasion, a także obserwować wpływ cyfryzacji na sektor rolnictwa;
74. wzywa Komisję, aby zgodnie ze swoim komunikatem z listopada 2017 r. w sprawie przyszłości rolnictwa i produkcji żywności utworzyła stałą unijną platformę informacyjną poświęconą narzędziom zarządzania ryzykiem, na której zainteresowane strony będą mogły wymieniać się najlepszymi praktykami, aby w ten sposób pomóc rolnikom radzić sobie z niepewnością dotyczącą klimatu, zmiennością rynku i innymi rodzajami ryzyka;
75. podkreśla, że duże różnice w płatnościach bezpośrednich blokują zrównoważone inicjatywy rolników na rzecz klimatu i środowiska oraz zakłócają konkurencję w UE; przypomina, że w dniach 7–8 lutego 2013 r. Rada Europejska zobowiązała się do 2013 r. zharmonizować płatności w całej UE;
76. zwraca uwagę na rosnącą liczbę protestów ze strony rolników i stwierdza, że jedną z ich obaw jest łączny wpływ umów o wolnym handlu (FTA) na unijny sektor rolno-spożywczy; zastanawia się, czy umowy te nie stawiają unijnych producentów produktów rolno-spożywczych w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej z uwagi na występujące w państwach trzecich różnice, jeśli chodzi o normy socjalne, zdrowotne, pracownicze, środowiskowe i dotyczące dobrostanu zwierząt; zwraca się zatem do Komisji, by jak najszybciej przedstawiła najnowsze sprawozdanie na temat łącznego wpływu obowiązujących i przyszłych umów handlowych, i apeluje o stosowanie zasad wzajemności i zgodności produktów rolnych oraz ochronę wrażliwych sektorów podczas przyszłych i trwających negocjacji handlowych przy jednoczesnym zapewnieniu wszystkich niezbędnych kontroli;
77. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie programu na rzecz jednolitego rynku, a w szczególności wspierane w jego ramach działania dotyczące łańcucha dostaw żywności, takie jak środki weterynaryjne i fitosanitarne mające na celu zwalczanie kryzysów związanych ze zdrowiem zwierząt i roślin; wzywa Radę i Parlament do szybkiego zakończenia negocjacji i przyjęcia rozporządzenia;
78. podkreśla, że należy w terminie zakończyć prace nad dwoma wnioskami Komisji dotyczącymi rozporządzeń przejściowych, aby uniknąć opóźnień i komplikacji, które mogłyby spowodować niestabilność rynku;
79. uważa, że DG AGRI powinna utrzymać wszelkie kompetencje związane ze

stosowaniem art. 209 i 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, a także z pomocą państwa na rzecz rozwoju sektorów rolnictwa i leśnictwa oraz obszarów wiejskich, by w ten sposób zapewnić specjalistyczną wiedzę, która jest niezbędna do rozwiązywania problemów i koordynacji działań w tym obszarze ze względu na szczególny charakter tych sektorów i jest w pełni zgodna z celami i wsparciem udzielanym w ramach WPR;

80. apeluje do Komisji, aby przy stosowaniu zasad pomocy państwa, zwłaszcza w kontekście wysp i regionów odizolowanych, oddalonych lub peryferyjnych w UE, nadal zwracała szczególną uwagę na dostarczanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym; odnotowuje pewne trudności w stosowaniu zasad pakietu Almunii do niektórych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, na przykład w sektorze usług pocztowych, którego misja publiczna może zgodnie z prawem UE być definiowana i organizowana na szczeblu krajowym;
81. przypomina o zapotrzebowaniu na plan działania na rzecz lepiej ukierunkowanej pomocy państwa, w szczególności w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym do energetyki, transportu czy telekomunikacji;
82. ponawia apel o uznanie regionów górniczych za obszary objęte pomocą zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. a) i c) TFUE oraz o dostosowanie zasad pomocy UE dla tych szczególnych regionów, aby umożliwić przyjęcie środków w celu stawienia czoła zmianom strukturalnym; nalega, by przedsiębiorstwa górnicze i operatorzy elektrowni węglowych, którzy otrzymali i nadal otrzymują wsparcie publiczne na wydobycie i spalanie węgla, nie byli traktowani w sposób uprzywilejowany pod względem pomocy państwa, w tym w odniesieniu do tradycyjnych działań w ramach odpowiedzialności przedsiębiorstw, takich jak przywrócenie wód gruntowych, odbudowa krajobrazu lub inne działania związane z uporządkowaniem terenów prowadzenia działalności; apeluje do Komisji o określenie jasnych wytycznych i warunków zgodnie z zobowiązaniami klimatycznymi UE;
83. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ukierunkowanym przeglądzie ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych¹⁸ Komisja ujęła rozszerzenie zakresu tego systemu na projekty w ramach europejskiej współpracy terytorialnej (zwane także Interreg);
84. wyraża zaniepokojenie asymetrycznym traktowaniem operacji finansowanych z UE w zależności od tego, czy są one wspierane po stronie UE z zasobów polityki spójności, czy z innych funduszy lub programów UE takich jak „Horyzont 2020”/„Horyzont Europa” lub EFIS 2.0/InvestEU, zaproponowanym przez Komisję w ramach przeglądu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych; uważa, że należy utrzymać równe warunki dla projektów, które mają bardzo podobny charakter, ale różne źródła finansowania, gdyż faworyzowałoby to określone systemy finansowania, wypierając jednocześnie inne;

Szersze uwzględnienie obywateli za pośrednictwem Parlamentu

85. apeluje, aby – bez zmiany traktatów – regularnie stosowano zwykłą procedurę

¹⁸ Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1.

ustawodawczą w polityce konkurencji, na wzór dyrektywy o roszczeniach odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji¹⁹ i dyrektywy ECN+;

86. apeluje do Komisji o składanie Parlamentowi regularnych sprawozdań z wdrażania i monitorowania umów o współpracy w dziedzinie konkurencji oraz z monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych; wzywa Komisję do utrzymania wysokich standardów przejrzystości;
87. podkreśla, że chce odgrywać większą rolę w kształtowaniu i rozwijaniu ogólnych ram polityki konkurencji; zwraca uwagę, że Parlament powinien być bardziej zaangażowany, w charakterze obserwatora, w działalność grup roboczych i grup ekspertów, takich jak Międzynarodowa Sieć Konkurencji, aby uzyskać lepszą wiedzę na ten temat i na bieżąco śledzić rozwój sytuacji, a tym samym być lepiej przygotowanym do roli współustawodawcy; wzywa Komisję do zaangażowania Parlamentu szczególnie przy opracowywaniu instrumentów prawa miękkiego, takich jak komunikaty i wytyczne;
88. zwraca się do Komisji o organizację forów wielosektorowych i międzyinstytucjonalnych z udziałem przemysłu, krajowych organów regulacyjnych, w tym organów ochrony danych, organizacji konsumenckich i innych interesariuszy, aby zlikwidować rozczłonkowanie w polityce konkurencji;
89. podkreśla, że obecny formularz skargi w sprawach dotyczących pomocy państwa wymaga podania wielu szczegółowych informacji o tym, kiedy przyznano pomoc państwa, których zwykli obywatele nie mogą znać; w związku z tym wzywa Komisję do uproszczenia tego formularza, aby umożliwić zwykłym obywatelom składanie skarg;
90. ubolewa nad brakiem informacji w trakcie prowadzonego przez Komisję postępowania wyjaśniającego w sprawie złożonych skarg; apeluje do Komisji o przekazywanie skarżącym potwierdzenia odbioru oraz o powiadamianie ich o rozpoczęciu postępowania wyjaśniającego, w tym o jego przewidywanym czasie trwania;
91. przypomina o znaczeniu koordynacji działań z krajowymi organami ochrony konkurencji i zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu oceny wdrażania dyrektywy ECN+; przypomina, że w załączniku do dyrektywy ECN+ Komisja stwierdziła, że „decyzje tymczasowe mogą być dla organów ochrony konkurencji podstawowym narzędziem zapewniającym brak naruszeń konkurencji w czasie trwania postępowania wyjaśniającego”; przypomina, że należy ocenić, czy istnieją możliwości uproszczenia przyjmowania decyzji tymczasowych w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji w ciągu dwóch lat od daty transpozycji dyrektywy, aby organy ochrony konkurencji mogły skuteczniej reagować na zmiany na szybko ewoluujących rynkach;
92. wskazuje, że niezależność polityczna organów ochrony konkurencji ma ogromne znaczenie dla zapewnienia bezstronności i wiarygodności polityki konkurencji; uznaje, że zapobieganie zakłóceniom konkurencji wymaga publicznej kontroli działalności lobbingowej we wszystkich instytucjach UE; w związku z tym ponawia apel o ulepszenie unijnego rejestru służącego przejrzystości; nalega na prowadzenie bardziej

¹⁹ Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 1.

regularnej wymiany poglądów z Komisją, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym zawartym z Parlamentem; wzywa wiceprzewodniczącą wykonawczą ds. konkurencji do ścisłego kontaktu z komisją ECON i jej grupą roboczą ds. konkurencji, która jest właściwym miejscem do prowadzenia bardziej regularnego dialogu;

93. przypomina, że 8 października 2019 r., podczas wysłuchania potwierdzającego, wiceprzewodnicząca wykonawcza Komisji do spraw Europy na miarę ery cyfrowej zobowiązała się wyraźnie oddzielić tekę polityki cyfrowej od teki konkurencji;
94. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym i krajowym organom ochrony konkurencji.

OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r.
(2019/2131(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Enikő Győri

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że równe warunki działania w skali światowej w ramach wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach i pozostawiającego państwom swobodę prowadzenia własnej polityki mają kluczowe znaczenie dla Europy, w tym dla przedsiębiorstw europejskich, a zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), jak również dla pracowników i konsumentów europejskich; uważa, że przyczynia się to do pobudzenia zrównoważonego rozwoju gospodarczego, zapewnienia stabilnego i przewidywalnego środowiska, zwiększenia konkurencyjności i wzajemności, ochrony i tworzenia godnych miejsc pracy w UE i państwach trzecich oraz zapewnienia wysokich standardów pracy i ochrony środowiska, ponieważ coraz większa liczba miejsc pracy zależy od globalnych łańcuchów wartości; w związku z tym podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości, zrównoważoności i odpowiedzialności przedsiębiorstw w globalnych łańcuchach wartości, a ponadto wzywa UE, aby rozważyła m.in. wprowadzenie przepisów dotyczących obowiązkowej należytej staranności w globalnych łańcuchach wartości, co jest niezbędne, by osiągnąć wspomniany cel;
2. w świetle coraz szerszej debaty wzywa Komisję do pogodzenia unijnych reguł konkurencji, polityki przemysłowej i handlu międzynarodowego, co musi iść w parze ze zrównoważonym rozwojem i poszanowaniem środowiska naturalnego; podkreśla szczególną potrzebę finansowania badań naukowych jako podstawy innowacji i rozwoju europejskich przedsiębiorstw i sektorów przemysłu oraz jako kluczowego elementu pobudzania handlu i konkurencyjności;
3. podkreśla, że MŚP odgrywają kluczową rolę w handlu międzynarodowym i wedle szacunków odpowiadają za 30 % wywozu towarów z UE do reszty świata¹; uważa, że rynek wewnętrzny pozostaje zdecydowanie najważniejszym rynkiem dla MŚP;

¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International_trade_in_goods_by_enterprise_size

przypomina, że polityka handlowa i polityka konkurencji UE powinny wspierać tworzenie środowiska handlowego sprzyjającego MŚP, aby pomóc im w radzeniu sobie z coraz poważniejszymi wyzwaniami związanymi z wchodzeniem na nowe rynki i umożliwić konkurowanie za pomocą własnych osiągnięć, oraz że należy przy tym rozważyć unowocześnienia definicji MŚP w UE, w szczególności w drodze uwzględnienia kryteriów jakościowych;

4. podkreśla, że unijna polityka konkurencji powinna wspierać uczciwą konkurencję oraz wzajemne warunki wymiany handlowej na rynku wewnętrznym i na szczeblu światowym, aby w dłuższej perspektywie wzmocnić starania przemysłu na rzecz innowacyjności i sprawiedliwego przejścia na neutralną dla klimatu gospodarkę UE; powtarza, że unijne reguły konkurencji mają zastosowanie do wszystkich podmiotów działających na rynku wewnętrznym; wzywa zatem do skutecznego rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk handlowych dzięki bardziej skoordynowanemu, stanowczemu i integracyjnemu podejściu oraz pełnemu wykorzystaniu istniejących i wzmocnionych instrumentów w takich dziedzinach jak konkurencja, handel, obrona i zamówienia publiczne, a także dzięki opracowaniu nowych i skutecznych strategii politycznych i narzędzi oraz przeciwdziałaniu wpływowi na rynek wewnętrzny takich zakłóceń na rynkach międzynarodowych jak udziały i dotacje państw trzecich, zwłaszcza gdy chodzi o finansowanie ze środków UE; wzywa do wzmocnienia instrumentu antysubsydyjnego w drodze wprowadzenia mechanizmu kontroli dotacji;
5. w tym kontekście wzywa Komisję do rozważenia, czy należy unowocześnić lub zaktualizować interpretację ukierunkowanych reguł konkurencji, nie utrudniając jednocześnie konkurencji na odnośnych rynkach w UE, a także zreformować wytyczne dotyczące pomocy państwa i uwzględnić w unijnych dyrektywach w sprawie zamówień publicznych kryteria dotacji państwowych oraz własności państwowej w celu zapewnienia długoterminowej rentowności europejskiej bazy przemysłowej z korzyścią dla konsumentów europejskich; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zamiar wzmocnienia przez nową Komisję mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, gdy tylko zostaną zgromadzone wystarczające doświadczenia w stosowaniu obowiązujących przepisów;
6. wskazuje na potrzebę zmniejszenia utrzymujących się asymetrii na międzynarodowych rynkach zamówień publicznych i wzywa Komisję do wykazania ambicji w otwieraniu rynków zagranicznych dla przedsiębiorstw z UE, a zwłaszcza MŚP; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie dyskusji na temat unijnego instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym i zwraca się o jego przyjęcie do 2020 r. w celu zagwarantowania wzajemności w przypadkach, gdy partnerzy handlowi ograniczają dostęp do swoich rynków zamówień publicznych;
7. ponadto wzywa Komisję do dalszego zacieśnienia światowej współpracy w dziedzinie konkurencji, w tym do odpowiedniego dialogu z USA, Japonią i innymi partnerami; wzywa Komisję do zapewnienia równych warunków działania w skali międzynarodowej oraz uzgodnienia wspólnych norm i procedur za pośrednictwem dwustronnych umów handlowych oraz na takich forach międzynarodowych jak Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD), Światowa Organizacja Handlu (WTO), Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) i Bank Światowy; zwraca

się do Komisji o aktywne wzmocnienie Międzynarodowej Sieci Konkurencji i podkreśla znaczenie skutecznej współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji z państw trzecich w celu zwiększenia skuteczności konkretnych dochodzeń;

- 8 w pełni popiera wysiłki Komisji podejmowane w kontekście trwającej reformy WTO, w tym jej Organu Apelacyjnego, zmierzające do aktualizacji i zapewnienia skutecznego egzekwowania zasad wielostronnych dotyczących dotacji lub inicjatyw sektorowych w celu odpowiedniego rozwiązania kwestii dotacji na szczeblu międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem dotacji dla przemysłu, przedsiębiorstw państwowych i wymuszonych transferów technologii, oraz w celu przeciwdziałania nieukierunkowanym na rynek strategiom politycznym i praktykom państw trzecich; wzywa Komisję do pełnego angażowania Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich w tym obszarze;
9. z zadowoleniem przyjmuje dodanie specjalnych rozdziałów dotyczących konkurencji do niedawno zawartych dwustronnych umów handlowych i inwestycyjnych oraz wzywa Komisję, aby we wszystkich przyszłych umowach handlowych nadal negocjowała nowoczesne, ambitne i możliwe do wyegzekwowania przepisy dotyczące konkurencji i pomocy państwa w ramach całościowej i ambitnej polityki handlowej UE;
- 10 podkreśla, że skuteczne egzekwowanie postanowień umów handlowych dotyczących zrównoważonego rozwoju ma istotne znaczenie dla zapewnienia uczciwej konkurencji oraz przestrzegania norm środowiskowych i społecznych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie kryteriów środowiskowych i społecznych w ramach reformy środków antysubsydyjnych i antydumpingowych; uważa, że w związku z trwającą reformą WTO można by rozważyć ewentualne włączenie do przepisów WTO precyzyjnych i podlegających orzecznictwu sądów podstawowych norm MOP oraz aby przyczynić się do zapewnienia równych szans w skali światowej;
11. wzywa Komisję do dopilnowania, aby reguły konkurencji były zgodne z szybko zmieniającą się gospodarką światową i jak najlepiej służyły konsumentom, pracownikom i przedsiębiorcom europejskim dzięki pełnemu uwzględnieniu wpływu cyfryzacji gospodarki na funkcjonowanie rynków światowych; wzywa Komisję do zajęcia się wpływem globalnego handlu elektronicznego w kategoriach zwiększenia konkurencji na rynkach detalicznych, poszerzenia wyboru oferowanego konsumentom oraz wpływu na dystrybucję produktów i miejsca pracy; przyznaje, że platformy internetowe są kluczowymi czynnikami rozwoju handlu elektronicznego, ale podkreśla w szczególności, że pojawienie się gospodarki cyfrowej doprowadziło do nadmiernej koncentracji rynków i władzy; podkreśla potrzebę skupienia się na takich kluczowych kwestiach jak dostęp do danych i możliwość ich przenoszenia, rola i obecność platform na rynkach oraz neutralność technologiczna;
- 12 w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje wielostronne WTO w sprawie handlu elektronicznego oraz wzywa do opracowania całościowego i ambitnego zestawu przepisów służących rozwiązaniu problemu barier w handlu elektronicznym, zagwarantowaniu, że przedsiębiorstwa będą mogły konkurować na całym świecie na równych warunkach, oraz zwiększeniu zaufania konsumentów do środowiska online bez uszczerbku dla europejskich norm ochrony danych; podkreśla, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w tych międzynarodowych negocjacjach

i prowadzić ściśle konsultacje z udziałem Parlamentu Europejskiego, państw członkowskich oraz zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego;

13. wzywa Komisję do właściwego przeanalizowania i zbadania rynków zamówień publicznych państw trzecich, z którymi zostały zawarte (lub są negocjowane) umowy o wolnym handlu, w celu wynegocjowania jak najlepszych warunków dostępu dla przedsiębiorstw europejskich;
14. wzywa Komisję do koordynowania niezbędnych działań zaangażowanych dyrekcji generalnych – DG ds. Handlu i DG ds. Konkurencji, aby zasady konkurencji i ich wdrażanie gwarantowały przedsiębiorstwom europejskim uczciwą konkurencję na rynkach państw trzecich i odwrotnie;
15. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na znaczenie ustanawiania norm uczciwej konkurencji na szczeblu międzynarodowym; nalega, by UE wzmocniła swoje wielostronne podejście do ustanawiania norm, w szczególności w kontekście ISO i IEC; ostrzega przed nacjonalizacją podejść do ustanawiania norm, szczególnie w kontekście chińskiej inicjatywy „jeden pas i jedna droga” i innych strategii na rzecz poprawy sieci połączeń; w tym kontekście wzywa Komisję do powołania koordynatora wysokiego szczebla ds. polityki normalizacyjnej;
16. podkreśla znaczenie uwzględniania perspektywy płci zarówno na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w tym włączania rozdziałów dotyczących płci do umów handlowych oraz opracowania środków uwzględniających aspekt płci (np. dopilnowania, by w ocenach skutków ex ante i ex post uwzględniano wpływ polityki i umów handlowych UE na kwestie płci), w celu pobudzenia konkurencji i wspierania wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	21.1.2020
Wynik głosowania końcowego	+ : 35 - : 3 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Nikos Androulakis, Anna-Michelle Asimakopoulou, Tiziana Beghin, Geert Bourgeois, Jordi Cañas, Anna Cavazzini, Ellie Chowns, Miroslav Číž, Arnaud Danjean, Nicola Danti, Emmanouil Fragkos, Barbara Ann Gibson, Markéta Gregorová, Enikő Győri, Roman Haider, Christophe Hansen, Heidi Hautala, Danuta Maria Hübner, Karin Karlsbro, Jude Kirton-Darling, Maximilian Krah, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Samira Rafaela, Luisa Regimenti, Inma Rodríguez-Piñero, Massimiliano Salini, Helmut Scholz, Liesje Schreinemacher, Sven Simon, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt, Marie-Pierre Vedrenne, Jörgen Warborn, James Wells, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Angelika Winzig

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

35	+
ECR	Geert Bourgeois, Emmanouil Fragkos, Jan Zahradil
ID	Roman Haider, Danilo Oscar Lancini, Luisa Regimenti
NI	Tiziana Beghin
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Arnaud Danjean, Enikő Győri, Christophe Hansen, Danuta Maria Hübner, Massimiliano Salini, Sven Simon, Jörgen Warborn, Iuliu Winkler, Angelika Winzig
RENEW	Jordi Cañas, Barbara Ann Gibson, Karin Karlsbro, Samira Rafaela, Liesje Schreinemacher, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Nikos Androulakis, Miroslav Číž, Nicola Danti, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Inma Rodríguez-Piñero, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt
VERTS/ALE	Anna Cavazzini, Ellie Chowns, Markéta Gregorová, Heidi Hautala

3	-
GUE/NGL	Emmanuel Maurel, Helmut Scholz
NI	James Wells

1	0
ID	Maximilian Krah

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

28.1.2020

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r.
(2019/2131(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Isabel Carvalhais

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, iż reguły konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez Parlament Europejski i Radę i z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rolnej (WPR) określonych w art. 39 TFUE;
- B. mając na uwadze, że jednym z celów WPR określonych w art. 39 TFUE jest zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie;
- C. mając na uwadze, że w wyroku z dnia 14 listopada 2017 r.¹ („sprawa cykori”) Trybunał Sprawiedliwości potwierdził nadrzędność WPR w stosunku do reguł konkurencji; mając na uwadze, że Trybunał orzekł, iż praktyki polegające na uzgadnianiu cen lub ilości wprowadzanych na rynek lub na wymianie informacji strategicznych mogą zostać wyłączone z zakresu przewidzianego w art. 101 ust. 1 TFUE zakazu porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk w sytuacji, gdy uczestniczą w nich członkowie tej samej organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów uznanych przez państwo członkowskie i gdy praktyki te są bezwzględnie konieczne do realizacji celu lub celów wyznaczonych tym organizacjom, zgodnie z prawodawstwem UE;
- D. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (UE) nr 2017/2393² („rozporządzenie zbiorcze”) przewidziano zwolnienia ze stosowania art. 101 TFUE, stwierdzając, iż wspólne działania organizacji producentów i ich zrzeszeń są niezbędne do realizacji celów WPR zapisanych w art. 39 TFUE, pod warunkiem że są one rzeczywiście prowadzone i że pomagają poprawić konkurencyjność rolników; mając na uwadze, że w związku z tym

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 2017 r., *Président de l’Autorité de la concurrence przeciwko Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) i in.*

² Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15.

działania takie jak planowanie produkcji i negocjowanie umów są zwolnione z postanowień art. 101 TFUE;

- E. mając na uwadze, że specyfika i cechy strukturalne unijnego sektora rolnego, który tworzą głównie ekonomicznie małe gospodarstwa rolne, prowadzą do rozdrobnienia produkcji oraz trudności i wyzwań stojących przed niektórymi rolnikami próbującymi reagować na zmiany i popyt na rynkach i do nich się dostosować; mając na uwadze, że klóci się to z dużą koncentracją innych podmiotów łańcucha dostaw żywności i stawia rolników w bardzo niekorzystnej sytuacji w kwestii siły przetargowej, co Komisja i organy krajowe powinny uwzględnić przy stosowaniu reguł konkurencji;
- F. mając na uwadze, że WPR w przyszłości powinna skupić się na wspieraniu drobnych i rodzinnych gospodarstw rolnych, dbając zarazem o stosowanie zrównoważonych praktyk rolniczych; mając na uwadze, że cele te można osiągnąć jedynie dzięki jednolitemu podejściu we wszystkich obszarach polityki UE, także w polityce konkurencji;
- G. mając na uwadze, że niespodziewane klęski żywiołowe i nieprzewidywalne warunki produkcji, takie jak trudne warunki pogodowe czy występowanie chorób, mogą sprawić, że rynek produktów rolnych będzie jeszcze bardziej niestabilny i narażony na kryzysy, co dodatkowo jeszcze osłabi pozycję przetargową rolników wobec nabywców; mając na uwadze, że ważny jest w tym kontekście dostęp do nadzwyczajnych środków służących utrzymaniu stabilności rynku;
- H. mając na uwadze, że współpraca między rolnikami odgrywa zasadniczą rolę we wzmacnianiu ich pozycji w łańcuchu dostaw żywności, przyczynia się do realizacji celów WPR i pomaga rolnikom reagować na rosnące wymagania społeczne; mając na uwadze, że wielu rolników w UE nie może jeszcze korzystać z przynależności do organizacji producentów, przez co ich pozycja w łańcuchu dostaw żywności jest bardzo niepewna, a ich siła przetargowa – mniejsza; mając na uwadze, że należy w związku z tym wzmocnić organizacje producentów – również dzięki konsolidacji – oraz zrzeszenia organizacji producentów;
- I. mając na uwadze, że konkurencyjność rolników w UE w dużej mierze zależy od właściwego i uczciwego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz jasnej interpretacji i egzekwowania przepisów dotyczących pomocy państwa i polityki konkurencji w odniesieniu do wszystkich podmiotów łańcucha rolno-spożywczego, a zwłaszcza organizacji producentów i ich zrzeszeń, a także innych form współpracy producentów należących do sektora rolnego;
- J. mając na uwadze, że nadużycia i rosnąca tendencja do konsolidacji w sektorach środków produkcji i sprzedaży detalicznej łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych zakłócają konkurencję i innowacje, co bezpośrednio i pośrednio uderza zarówno w producentów, jak i w konsumentów;
- K. mając na uwadze, że technologie cyfrowe mogą pomóc europejskim rolnikom dostarczać bezpieczną, wysokiej jakości żywność wytwarzaną przy wykorzystaniu zrównoważonych metod i przyczynić się do ograniczenia wpływu rolnictwa na środowisko, poprawy warunków pracy rolników i zwiększenia atrakcyjności obszarów wiejskich, zwłaszcza dla młodszych pokoleń; mając na uwadze, że obszary te są mniej

atrakcyjne dla sektora prywatnego pod względem inwestycji w sieci szerokopasmowe;

1. wzywa Komisję, aby zwróciła szczególną uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którym cele WPR są nadrzędne w stosunku do celów polityki konkurencji, i w związku z tym stosowała reguły konkurencji do producentów i ich organizacji z zachowaniem większej jasności, elastyczności i przewidywalności;
2. podkreśla, że jeśli chodzi o elastyczność podaży, to ze względu na specyficzny charakter i długie cykle produkcyjne rolnictwa nie sposób porównać do żadnej innej działalności, dlatego nie można stosować logiki rynku do sektora rolnego tak jak do innych sektorów;
3. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzone na zlecenie Komisji badanie z 2018 r. na temat organizacji producentów i ich działalności w sektorach oliwy z oliwek, wołowiny i cielęciny oraz roślin uprawnych, które potwierdza rolę tych organizacji i ich zrzeczeń we wzmacnianiu pozycji producentów surowców w łańcuchu dostaw żywności oraz ich pozytywny wkład w realizację celów WPR określonych w art. 39 TFUE; zauważa, że zgodnie z wynikami badania nieuznanych organizacji producentów i zrzeczeń tych organizacji jest pięć razy więcej niż oficjalnie uznanych, a zakładanie takich organizacji i zrzeczeń utrudnia brak wsparcia ze strony rządów; ubolewa, że organizacje producentów nie są tak samo rozwinięte we wszystkich państwach członkowskich i apeluje o usunięcie wciąż istniejących przeszkód w procesie uznawania oraz zagwarantowanie pewności prawa; wzywa w związku z tym Komisję do szerzenia świadomości na temat korzyści płynących z uznawania organizacji producentów na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013³ ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) i zachęca do tworzenia większej liczby organizacji producentów, gdyż pozwolą one rolnikom m.in. wzmocnić ich pozycję, skutecznie negocjować ceny i radzić sobie z zakłóceniami równowagi sił w łańcuchu dostaw żywności;
4. uważa, że w ramach trwającej reformy WPR należy uściślić przepisy regulujące organizacje producentów, ich zrzeczenia oraz organizacje międzybranżowe w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku, zwłaszcza w kwestii polityki konkurencji, w oparciu o postępy poczynione dzięki rozporządzeniu zbiorczemu i zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie cykorii, by w ten sposób zwiększyć pewność prawa i poprawić pozycję rolników w łańcuchu dostaw żywności;
5. wzywa Komisję, by oceniła stosowanie i sprecyzowała zakres art. 209 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, jeśli chodzi o odstępstwa od reguł konkurencji w odniesieniu do niektórych porozumień i praktyk rolników stowarzyszonych, by dać zainteresowanym większą jasność i pewność prawa w stosowaniu tego artykułu, a Komisji – większą elastyczność w jego stosowaniu;
6. z zadowoleniem przyjmuje przygotowane dla Komisji badanie na temat najlepszych sposobów na zakładanie organizacji producentów, prowadzenie przez nie działalności i uzyskiwanie wsparcia, w którym to badaniu doceniono wkład organizacji producentów i ich zrzeczeń w gospodarczy, techniczny i społeczny rozwój ich członków, wskazując na potencjalne pośrednie korzyści dla rolników nienależących do tych organizacji oraz

³ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

pozytywne skutki zewnętrzne dla innych podmiotów w łańcuchu dostaw żywności; podkreśla, że należy zagwarantować organizacjom producentów pewność prawa, zwłaszcza w odniesieniu do kryteriów uznawania i działalności;

7. uznaje rolę w łańcuchu organizacji międzybranżowych, które służą jako platforma dialogu, badań i rozwoju, najlepszych praktyk i przejrzystości rynku;
8. apeluje o zwiększenie roli organizacji międzybranżowych z myślą o promowaniu bardziej zrównoważonych stosunków w łańcuchu dostaw żywności i popiera rozszerzenie klauzuli o podziale wartości, tak by obejmowała wszystkie podmioty, a nie tylko pierwszego nabywcę, zgodnie z projektem sprawozdania w sprawie nowej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych w przyszłej reformie WPR przyjętym w kwietniu 2019 r. przez Komisję Rolnictwa Parlamentu Europejskiego;
9. domaga się wprowadzenia wyraźnego automatycznego odstępstwa od art. 101 TFUE przyznawanego zgodnie z art. 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w oparciu o zasady konieczności i proporcjonalności, które pozwoliłyby rolniczym organizacjom międzybranżowym wykonywać zadania powierzone im na mocy rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku z myślą o realizacji celów wyznaczonych w art. 39 TFUE;
10. wzywa Komisję, by dbała o szybkie uruchamianie przepisów art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w obliczu poważnych zakłóceń równowagi na rynku;
11. z zadowoleniem przyjmuje sukces środków zarządzania podażą, którymi na wniosek organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i grup podmiotów gospodarczych objęto sery i szynki wysokiej jakości; apeluje o rozszerzenie przepisów rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku zezwalających na wprowadzenie zasad kontroli podaży na wszystkie produkty objęte chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), by osiągnąć większą równowagę między podażą a popytem;
12. zwraca się do Komisji o nawiązanie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami dialogu na temat funkcjonowania łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz dostosowanie unijnej polityki konkurencji do ostatnich zmian w otoczeniu handlowym;
13. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych⁴, która stanowi ważny pierwszy krok w kierunku zapewnienia równych zasad działania różnych podmiotów i przywrócenia równowagi siły przetargowej w łańcuchu dostaw żywności; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznej transpozycji dyrektywy, a Komisję do uważnego monitorowania postępów w zakresie jej transpozycji i wspierania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi; zachęca państwa członkowskie do obejmowania zakazem kolejnych nieuczciwych praktyk i podnoszenia standardów;

⁴ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59.

14. ubolewa jednak, że zakres stosowania dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk w łańcuchu dostaw żywności nie obejmuje wszystkich dostawców, gdyż wyłączeni są z niego dostawcy niebędący MŚP, oraz że do wykazu praktyk zakazanych na szczeblu unijnym nie wpisano sprzedaży ze stratą;
15. wyraża zaniepokojenie z powodu nadmiernego wymuszania obniżki cen produktów rolnych wynikającego ze zbyt silnej pozycji przetwórców lub nabywców w łańcuchach dostaw produktów rolnych; zachęca Komisję, aby zmieniła podejście do oceny nadużywania dominującej pozycji rynkowej i uwzględniała w niej przypadki, które powodują nadmierne wymuszanie obniżki cen produktów rolnych, niezależnie od tego, czy powoduje to wzrost cen detalicznych; uważa, że w szeroko pojętym interesie konsumentów leży wspieranie uczciwych dochodów dla rolników dzięki przyznaniu im sprawiedliwego udziału w wartości powstałej w łańcuchu dostaw żywności, by zapewnić w ten sposób zrównoważenie gospodarcze i środowiskowe sektora rolnictwa;
16. przypomina, że wsparcie ze środków WPR ma między innymi na celu zapewnienie zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych i zachęcanie rolników do produkowania żywności wysokiej jakości po rozsądnych cenach; wyraża zaniepokojenie z powodu coraz większych rozbieżności między ceną producenta a ceną sprzedaży w sektorze spożywczym; wzywa Komisję do określenia i wdrożenia skutecznych środków rynkowych, które zmniejszą tę przepaść i zapewnią wyważoną i trwałą korelację między tymi cenami;
17. przyznaje, że porozumienia nabywców mogą odgrywać rolę w zapewnianiu efektywności ekonomicznej w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych; podkreśla jednak, że obecny brak informacji nie pozwala ocenić skutków ekonomicznych takich porozumień nabywców dla funkcjonowania łańcucha dostaw, a zwłaszcza dla ewentualnych dostosowań strategicznych, które mogą doprowadzić do ograniczenia konkurencji i marginesu na inwestycje i innowacje; zwraca się do Komisji, by kontynuowała szczegółową analizę zasięgu i wpływu porozumień nabywców na ekonomiczne funkcjonowanie łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych, a zwłaszcza na rolników, drobnych producentów i dostawców oraz MŚP;
18. z zadowoleniem przyjmuje publikację rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego⁵; zauważa, że Komisja wszczęła formalne postępowanie antymonopolowe, by ocenić wykorzystanie przez Amazon danych wrażliwych niezależnych detalistów oraz ewentualne nadużycia wynikające z jego podwójnej roli jako detalisty i platformy, i wyraża zaniepokojenie możliwością istnienia podobnych przypadków na europejskich platformach supermarketów; podkreśla, że ewentualne różnice bądź dyskryminacja w traktowaniu marek własnych i innych towarów detalicznych mogą zakłócać konkurencję na rynku oraz ograniczać innowacje i wybór produktów, jaki mają konsumenci; podkreśla, że Komisja i krajowe organy ochrony konkurencji powinny odegrać swoją rolę, by nie dopuścić do powstania takich sytuacji;
19. z zadowoleniem przyjmuje publikację sprawozdania Komisji w sprawie stosowania reguł konkurencji w sektorze rolnictwa; zauważa, że znaczna część naruszeń prawa

⁵ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s 57.

konkurencji w sektorze rolnictwa jest dziełem przetwórców produktów rolnych, natomiast większość skarg pochodzi od rolników; wzywa do skutecznego nadzoru ze strony Komisji nad przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność na rynku przetwórstwa spożywczego;

20. przypomina, że miała miejsce istotna restrukturyzacja horyzontalna i wertykalna, która doprowadziła do dalszej konsolidacji w już skoncentrowanych branżach materiału siewnego, środków agrochemicznych, nawozów, genetyki zwierząt i maszyn rolniczych, a także w sektorach przetwórstwa i handlu detalicznego; wzywa Komisję, by przy ocenie połączeń w tych sektorach brała pod uwagę nie tylko ceny detaliczne, ale i inne skutki; podkreśla, że interesy unijnych rolników, obywateli i środowiska należy chronić przez kompleksową i całościową ocenę wpływu, na poziomie gospodarstw rolnych, połączeń i przejęć pomiędzy dostawcami środków produkcji rolnej, w tym producentami środków ochrony roślin;
21. uważa, że Komisja powinna nadal uważnie monitorować unijny rynek pestycydów, nasion i cech, a także obserwować wpływ cyfryzacji na sektor rolnictwa;
22. uważa, że przy uzgadnianiu cen w umowach zawieranych między producentami a detalistami/przetwórcami należy w pełni uwzględniać koszty produkcji i że ceny powinny również zapewniać rolnikom uczciwe wynagrodzenie; podkreśla, że potrzebna jest większa przejrzystość rynku, aby przyczynić się do sprawiedliwszej transmisji cen w całym łańcuchu dostaw; wzywa Komisję do poprawy danych z obserwacji rynku dotyczących wielkości, cen i marż, zwłaszcza w sektorze produktów ekologicznych; wzywa Komisję do opracowania wskaźników dotyczących kosztów produkcji i marż, które będą mogły posłużyć jako punkty odniesienia w umowach, tak by lepiej uwzględniały one koszty produkcji i wynagrodzenia; domaga się, aby Komisja zapewniła jasne wytyczne w sprawie podziału wartości w całym łańcuchu dostaw i umożliwiła tym samym transmisję cen na poziomie, który będzie sprawiedliwy zarówno dla konsumentów, jak i dla producentów;
23. wzywa Komisję, aby zgodnie ze swoim komunikatem z listopada 2017 r. w sprawie przyszłości rolnictwa i produkcji żywności utworzyła stałą unijną platformę informacyjną poświęconą narzędziom zarządzania ryzykiem, na której zainteresowane strony będą mogły wymieniać się najlepszymi praktykami, aby w ten sposób pomóc rolnikom radzić sobie z niepewnością dotyczącą klimatu, zmiennością rynku i innymi rodzajami ryzyka;
24. podkreśla, że duże różnice w płatnościach bezpośrednich blokują zrównoważone inicjatywy rolników na rzecz klimatu i środowiska oraz zakłócają konkurencję w UE; przypomina, że w dniach 7–8 lutego 2013 r. Rada Europejska zobowiązała się do 2013 r. zharmonizować płatności w całej UE;
25. zwraca uwagę na rosnącą liczbę protestów ze strony rolników i stwierdza, że jedną z ich obaw jest łączny wpływ umów o wolnym handlu (FTA) na unijny sektor rolno-spożywczy; zastanawia się, czy umowy te nie stawiają unijnych producentów produktów rolno-spożywczych w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej z uwagi na występujące w państwach trzecich różnice, jeśli chodzi o normy socjalne, zdrowotne, pracownicze, środowiskowe i dotyczące dobrostanu zwierząt; zwraca się zatem do

Komisji, by jak najszybciej przedstawiła najnowsze sprawozdanie na temat łącznego wpływu obowiązujących i przyszłych umów handlowych, i apeluje o stosowanie zasad wzajemności i zgodności produktów rolnych oraz ochronę wrażliwych sektorów podczas przyszłych i trwających negocjacji handlowych przy jednoczesnym zapewnieniu wszystkich niezbędnych kontroli;

26. jest zdania, że w polityce konkurencji należy uwzględnić społeczne zapotrzebowanie na bardziej zrównoważone systemy żywnościowe, aby w ustalaniu cen żywności lepiej odzwierciedlić wartość dóbr publicznych, biorąc zarazem pod uwagę obawy związane z polityką społeczną, ochroną środowiska i dobrostanem zwierząt; wzywa Komisję do wyjaśnienia na potrzeby producentów i krajowych organów ochrony konkurencji warunków, na jakich podmioty działające w tym samym sektorze mogą zawierać umowy służące zwiększeniu zrównoważonego charakteru łańcucha dostaw żywności bez naruszania prawa konkurencji, i uznania tym samym wkładu umów dotyczących zrównoważonego rozwoju w poprawę produkcji produktów rolnych, z korzyścią dla konsumentów i ogółu społeczeństwa, w szczególności w ramach aktualnego przeglądu horyzontalnych rozporządzeń w sprawie wyłączeń grupowych oraz odnośnych wytycznych; uważa, że takie jasne wytyczne są szczególnie istotne dla sektora rolnego ze względu na wyzwania środowiskowe, z którymi musi się mierzyć, oraz wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju, które musi spełniać;
27. zauważa, że Europejski Zielony Ład musi zapewniać spójność polityki w dziedzinie rolnictwa, działań na rzecz klimatu, ochrony środowiska i handlu;
28. podkreśla, że strategia „od pola do talerza” i unijne prawo konkurencji muszą uznać istotny wkład producentów surowców w zapewnianie wysokiej jakości żywności i dostarczanie społeczeństwu dóbr publicznych, za które obecnie nie są oni odpowiednio wynagradzani, i powinny dążyć do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w całym łańcuchu dostaw żywności; zauważa, że strategia „od pola do talerza” wymaga jednolitego podejścia obejmującego wszystkie obszary polityki UE, chroniącego uczciwą konkurencję i gwarantującego wszystkim przedsiębiorstwom równe warunki działania i powinna uwzględniać wpływ zmiany klimatu na funkcjonowanie i zrównoważoność łańcucha dostaw żywności i na bezpieczeństwo żywnościowe;
29. z zadowoleniem przyjmuje trwającą ocenę adekwatności pakietu z 2012 r. w sprawie unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa, a w szczególności trwający przegląd rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w rolnictwie (ABER) oraz wytycznych Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym, które przestaną obowiązywać z dniem 31 grudnia 2020 r.;
30. uważa, że finansowanie publiczne ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju sieci szerokopasmowych na obszarach wiejskich i oddalonych; wzywa Komisję do promowania i wspierania decydentów sektora publicznego w skuteczniejszym poszukiwaniu możliwości wsparcia publicznego na podstawie unijnych wytycznych w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych, aby w ten sposób przyspieszyć i ułatwić rozwój infrastruktury szerokopasmowej oraz zadbać, by obszary wiejskie nie pozostały w tyle;

31. apeluje do Komisji o zwolnienie ze stosowania reguł pomocy państwa szczególnych środków podatkowych obowiązujących w sektorze rolnym, które państwa członkowskie wprowadziły, by zachęcić rolników do dobrowolnych oszczędności z myślą o skuteczniejszym radzeniu sobie z coraz większymi zagrożeniami dla klimatu i zdrowia oraz kryzysami gospodarczymi;
32. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie przeglądu rozporządzenia w sprawie pomocy de minimis w rolnictwie; zwraca uwagę, że zwiększenie maksymalnej kwoty pomocy na pojedyncze przedsiębiorstwo i pułapu krajowego w połączeniu z zastosowaniem pułapu sektorowego pomoże gospodarstwom radzić sobie z wyzwaniami klimatycznymi, zapobiegając jednocześnie wszelkim zakłóceniom na rynku;
33. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie programu na rzecz jednolitego rynku, a w szczególności wspierane w jego ramach działania dotyczące łańcucha dostaw żywności, takie jak środki weterynaryjne i fitosanitarne mające na celu zwalczanie kryzysów związanych ze zdrowiem zwierząt i roślin; wzywa Radę i Parlament do szybkiego zakończenia negocjacji i przyjęcia rozporządzenia;
34. podkreśla, że należy w terminie zakończyć prace nad dwoma wnioskami Komisji dotyczącymi rozporządzeń przejściowych, aby uniknąć opóźnień i komplikacji, które mogłyby spowodować niestabilność rynku;
35. uważa, że DG AGRI powinna utrzymać wszelkie kompetencje związane ze stosowaniem art. 209 i 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, a także z pomocą państwa na rzecz rozwoju sektorów rolnictwa i leśnictwa oraz obszarów wiejskich, by w ten sposób zapewnić specjalistyczną wiedzę, która jest niezbędna do rozwiązywania problemów i koordynacji działań w tym obszarze ze względu na szczególny charakter tych sektorów i w pełni zgodna z celami i wsparciem udzielanym w ramach WPR.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	22.1.2020
Wynik głosowania końcowego	+ : 45 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Sheila Ritchie, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Atidzhe Alieva-Veli, Franc Bogovič, Balázs Hidvéghi, Pär Holmgren, Peter Jahr, Petros Kokkalis, Zbigniew Kuźmiuk, Ivan Vilibor Sinčić, Massimiliano Smeriglio

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

45	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Petros Kokkalis
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Ivan David, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Franc Bogovič, Daniel Buda, Herbert Dorfmann, Balázs Hidvéghi, Peter Jahr, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Marlene Mortler, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Juan Ignacio Zoido Álvarez
RENEW	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller, Sheila Ritchie
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Massimiliano Smeriglio
VERTS/ALE	Benoît Biteau, Martin Häusling, Pär Holmgren, Bronis Ropé, Sarah Wiener

0	-

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

PISMO KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

Irene Tinagli
Przewodnicząca
Komisja Gospodarcza i Monetarna
SPINELLI 15G306
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r.
(2019/2131(INI))

Szanowna Pani Przewodnicząca!

W procedurze wskazanej w przedmiocie Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwróciła się o możliwość przedstawienia opinii w formie pisma na użytek komisji, której Pani przewodniczy.

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów omówiła sprawę na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2020 r. Na tym posiedzeniu¹ postanowiła zwrócić się do Komisji Gospodarczej i Monetarniej, jako komisji przedmiotowo właściwej, aby ta uwzględniła w swoim sprawozdaniu poniższe uwagi.

Komisja IMCO chciałaby też wyrazić głębokie zaniepokojenie z powodu treści ust. 14 projektu sprawozdania komisji ECON, w którym proponuje się ustanowienie europejskiego organu ochrony konsumentów. W poprawce 199, złożonej w komisji ECON, wprowadzono dodatkowo zapis, że organ ten powinien „obejmować sieć współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”.

Komisja IMCO chciałaby zaznaczyć, że po pierwsze, w ujęciu ogólnym, ochrona konsumentów należy do wyłącznych kompetencji komisji IMCO, nie powinna zatem znaleźć się w sprawozdaniu komisji ECON, która powinna zajmować się sprawami podlegającymi jej wyłącznym kompetencjom. Chciałabym przypomnieć, że w procedurze dotyczącej rozporządzenia w sprawie współpracy w zakresie ochrony konsumentów (rozporządzenie (UE) 2017/2394) właściwa była komisja IMCO, a komisja ECON nie odegrała żadnej roli. Po drugie, punkt ten nie należy też do zakresu rocznego sprawozdania w sprawie polityki konkurencji, na którym opiera się obecna procedura. W związku z tym wzywam do stwierdzenia niedopuszczalności ust. 14 projektu sprawozdania i wszystkich poprawek do niego, w tym

¹ W głosowaniu końcowym wzięli udział: Petra De Sutter (przewodnicząca, sprawozdawczyni komisji opiniodawczej), Pierre Karleskind (wiceprzewodniczący), Maria Grapini (wiceprzewodnicząca), Róza Thun und Hohenstein (wiceprzewodnicząca), Maria Manuel Leitão Marques (wiceprzewodnicząca), Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek, Marco Zullo, Pablo Arias Echeverría, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Dan-Ștefan Motreanu, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth, Marion Walsmann, Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Dinesh Dhamija, Svenja Hahn, Morten Løkkegaard, Anne-Sophie Pelletier, Martin Schirdewan, Alessandra Basso, Lars Patrick Berg, Hynek Blaško, Virginie Joron, Alex Agius Saliba, Brando Benifei, Biljana Borzan, Evelyne Gebhardt, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose, Rasmus Andresen, Anna Cavazzini, Alexandra Geese, Marcel Kolaja.

poprawki 199.

Dziękuję za uwagę i liczę na zrozumienie i współpracę w tej istotnej sprawie.

Z wyrazami szacunku

dr medycyny Petra De Sutter
Przewodnicząca

Do wiadomości: Antonio TAJANI, Przewodniczący Konferencji Przewodniczących
Komisji

WSKAZÓWKI

I. Rynek wewnętrzny

1. przypomina, że polityka konkurencji odgrywa kluczową rolę na rynku wewnętrznym i że podstawowe cele prawa konkurencji pozostają nierozzerwalnie związane z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego, a mianowicie z zapobieganiem zakłóceniom konkurencji, tworzeniem uczciwych i równych warunków działania dla wszystkich uczestników rynku, aby mogli konkurować na podstawie zasług, z promowaniem rozwoju innowacyjnych przedsiębiorstw, osiągnięciem wysokiego poziomu dobrobytu konsumentów i umożliwieniem konsumentom wyboru między różnymi dostawcami w celu uzyskania najlepszych ofert pod względem jakości i stosunku jakości do ceny; uważa, że MŚP mogą skorzystać na rygorystycznym stosowaniu reguł konkurencji, szczególnie w sferze cyfrowej;
2. z zadowoleniem przyjmuje oceny adekwatności prowadzone obecnie przez Komisję oraz przyszły całościowy przegląd wytycznych Komisji dotyczących prawa i polityki konkurencji, zapowiedziany przez nową komisarz podczas przesłuchania zatwierdzającego; w tym kontekście oczekuje wyników trwającego przeglądu rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych stosowanych do porozumień wertykalnych oraz wytycznych wertykalnych, który ma zakończyć się do 2022 r.; wzywa Komisję do udoskonalenia i przyspieszenia praktyk egzekwowania prawa konkurencji ze względu na szybkie zmiany na rynkach; podkreśla, że polityka konkurencji oraz podejmowane w związku z nią decyzje Komisji i państw członkowskich muszą być całkowicie niezależne od innych polityk i procesów decyzyjnych; zaznacza, że właśnie ta niezależność nadaje decyzjom w sprawie konkurencji wagę i wartość, i zapewnia, że są przestrzegane zarówno przez przedsiębiorstwa, jak i rządy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja korzystała w przeszłości z art. 114 TFUE i art. 103 TFUE w procedurach ustawodawczych dotyczących polityki konkurencji, i wzywa do systemowego stosowania zwykłej procedury ustawodawczej do przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących konkurencji;
3. zauważa, że w coraz bardziej zglobalizowanej gospodarce trzeba dostrzegać możliwość zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym przez przedsiębiorstwa z państw trzecich korzystające z finansowania przez państwo, czy to w formie pomocy państwa, czy dotacji; w związku z tym wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań w celu zapewnienia sprawiedliwego dostępu do rynku;
4. podkreśla jednak, że decyzje dotyczące polityki konkurencji nie powinny być formą protekcjonizmu ani pozataryfową barierą w handlu, a powinny między innymi zapewniać proporcjonalność oraz gwarantować należyty proces i analizę konkurencji na jednolitym rynku indywidualnie w każdym przypadku, a jednocześnie pozwalać poszukiwać środków zaradczych na niedoskonałości rynku;
5. podkreśla, że sektor usług stanowi największą część gospodarki UE, ale dalszy rozwój usług na rynku wewnętrznym utrudniają nowe i dotychczasowe przepisy

krajowe, ograniczające konkurencję między przedsiębiorstwami i wybór oferowany konsumentom; ubolewa, że niektóre lokalne standardy regulacyjne nadal koncentrują się na ochronie własnego rynku przed uczciwą konkurencją;

6. przypomina, że aby skutecznie zwalczać praktyki antykonkurencyjne, należy wziąć pod uwagę wszystkie aspekty nieuczciwej konkurencji;

II. Jednolity rynek cyfrowy

7. podkreśla, że Komisja i organy ochrony konkurencji państw członkowskich muszą dotrzymać kroku nowym wyzwaniom ery cyfrowej pod względem priorytetów w dziedzinie egzekwowania prawa, zdolności egzekwowania prawa i oceny szkód ponoszonych przez konsumentów;
8. z zadowoleniem przyjmuje dochodzenia Komisji w sprawie niektórych praktyk antykonkurencyjnych stosowanych przez firmy działające na rynkach cyfrowych; zachęca Komisję, by jak najszybciej zamknęła trwające procedury oraz by prowadziła politykę aktywnego i skutecznego egzekwowania reguł konkurencji w celu zwalczania nadużywania pozycji dominującej, a tym samym stymulowania innowacji i innowacyjnych modeli biznesowych, jak też umożliwienia konsumentom wykorzystania wszystkich możliwości, jakie daje w pełni funkcjonujący jednolity rynek cyfrowy;
9. zauważa, że w odniesieniu do jednolitego rynku cyfrowego i wpływu cyfryzacji na konkurencję istnieje ścisła komplementarność regulacji rynku i polityki konkurencji, jak podkreślono w sprawozdaniu specjalnych doradców Komisji zatytułowanym „Polityka konkurencji w erze cyfrowej”, co oznacza w szczególności, że prawo pierwotne Unii (art. 101–109 TFUE) może funkcjonować jako skuteczny „system podstawowy”, pozwalający wprowadzać ukierunkowane przepisy służące zwalczaniu praktyk zakłócających konkurencję na rynkach cyfrowych, w oparciu o szczegółową analizę poszczególnych przypadków na stosownych rynkach, a także niedoskonałości rynku;
10. przypomina, że podczas ósmej kadencji PE regulacja rynków cyfrowych była głównym przedmiotem prac komisji IMCO; w tym kontekście podkreśla znaczenie starannego przeglądu dyrektywy o handlu elektronicznym, szczególnie w świetle zobowiązania Komisji do przedstawienia projektu aktu prawnego o usługach cyfrowych;

Dane

11. przypomina o kluczowej roli danych w światowej gospodarce cyfrowej; zwraca uwagę na pojawienie się na rynku cyfrowym podmiotów, które kontrolują coraz więcej danych; podkreśla, że dane można porównać z ważnym narzędziem produkcyjnym w gospodarce realnej, gdyż są źródłem znacznej potęgi i dźwigni gospodarczej; wzywa Komisję do zwalczania nieuzasadnionych praktyk rynkowych i krajowych barier regulacyjnych powodujących monopolizację gromadzenia danych oraz ograniczanie przepływu danych i dostępu do nich; wzywa Komisję do wspierania otwartych danych i uczciwego dostępu do danych dla wszystkich

przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, z myślą o stymulowaniu konkurencyjnego środowiska cyfrowego, które przynosi większą innowacyjność, lepszą jakość produktów i lepsze usługi dla konsumentów;

Platformy

12. zwraca uwagę, że platformy internetowe pozwalają milionom przedsiębiorstw, w tym licznym europejskim MŚP, czerpać korzyści z handlu elektronicznego; uważa, że stworzenie uczciwych warunków konkurencji wymaga polityki regulacyjnej, która obejmuje propozycje ukierunkowanych przepisów sektorowych, by usunąć zakłócenia równowagi pozwalające uczestnikom rynku na nadużywanie ich pozycji, a jednocześnie chronić wartości europejskie; w związku z tym podkreśla, że wszelkie nowe obowiązki regulacyjne dotyczące platform muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności i nie mogą nakładać na przedsiębiorstwa nieuzasadnionych obciążeń regulacyjnych, które mogą tłumić innowacje i konkurencję;
13. podkreśla, że należy kontynuować debatę regulacyjną na temat odpowiednich mechanizmów utrzymania integralności rynku europejskiego w sytuacji, gdy zaledwie kilka platform internetowych zdobyło pozycję dominującą, wykorzystując efekty sieciowe i zjawisko „zwycięzca bierze wszystko”; wyraża zaniepokojenie rosnącą tendencją do mimowolnego przyznawania takim platformom uprawnień do narzucania reguł wobec istniejących luk regulacyjnych; wzywa Komisję, by wykorzystwała wszystkie dostępne jej narzędzia do zwalczania nowych praktyk antykonkurencyjnych przyjmowanych przez dominujące platformy, np. stanowiącego nadużycie faworyzowania własnych produktów lub usług, oraz by zapewniła, aby wszyscy uczestnicy rynku przestrzegali przepisów rozporządzenia w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego ((UE) 2019/1150); sprzeciwia się wynikającemu z tych antykonkurencyjnych praktyk negatywnemu wpływowi uzależnienia od jednego dostawcy na wybór oferowany konsumentom i dostęp do rynku;

Środki zaradcze

14. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zastosowanie przez Komisję środków tymczasowych w sektorze mikroelektroniki; wyraża jednak ubolewanie, że Komisja niechętnie podeszła do stosowania środków tymczasowych w sektorze cyfrowym, i zwraca się do Komisji, by oceniając, czy dane podmioty mogą zablokować wejście na rynek, ograniczyć wybór oferowany konsumentom i przepływ informacji oraz manipulować zachowaniami użytkowników, przeprowadziła ocenę stosowania środków tymczasowych oraz innych środków strukturalnych i behawioralnych, oprócz kar, w zapobieganiu zakłóceniom konkurencji mogącym zaszkodzić europejskim przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, i działać na niekorzyść konsumentów;

Blokowanie geograficzne

15. w związku z przyjęciem rozporządzenia (UE) 2018/302 w sprawie blokowania geograficznego wzywa Komisję do dalszego aktywnego monitorowania wszystkich

potencjalnych problemów w obszarze konkurencji związanych z nieuzasadnionym blokowaniem geograficznym i innymi ograniczeniami sprzedaży przez internet; zachęca Komisję, by w oparciu o zharmonizowane przepisy ochrony konsumentów realizowała ambitną wizję walki z dyskryminowaniem konsumentów w internecie; apeluje do Komisji, by w przeglądzie rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, przewidzianym na marzec 2020 r., przyjęła podejście przyszłościowe i prokonsumenckie;

III. Dobrobyt konsumentów

16. z zadowoleniem podkreśla zasadniczy aspekt polityki konkurencji, jakim jest dążenie Komisji do analizowania skutków w praktykach egzekwowania prawa, co oznacza skoncentrowanie się na dobrobycie konsumentów i zapobieganiu szkodom dla konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje rozszerzoną interpretację koncepcji korzyści i szkód dla konsumentów, zwłaszcza na rynkach cyfrowych, w tym nowatorskie podejście polegające na uznaniu ochrony danych za kryterium jakości przy ocenie wpływu łączenia przedsiębiorstw na dobrobyt konsumentów; zauważa, że łączenie przedsiębiorstw nie jest z natury negatywne dla konsumentów i może skutkować innowacjami i lepszą jakością produktów, niemniej dobro konsumentów powinno być kluczowe;
17. podkreśla, że w związku z tym ochrona konsumentów musi pozostać głównym celem polityki zarówno w bieżących praktykach egzekwowania prawa, jak i we wszystkich przyszłych przepisach sektorowych, zwłaszcza w sektorze cyfrowym; z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie zawarte w sprawozdaniu specjalnych doradców, że standard dobrobytu konsumentów musi być dostosowany do epoki cyfrowej pod względem wymaganych standardów dowodu przy ocenie agresywnych strategii stosowanych przez dominujące platformy, mających na celu zmniejszenie presji konkurencyjnej bez jakichkolwiek wyraźnie współmiernych zysków w wymiarze dobrobytu konsumentów; przypomina, że uczciwa konkurencja musi ostatecznie zapewnić konsumentom wysoki poziom ochrony i szeroki wybór.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	18.2.2020
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 5 0 : 18
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Carmen Avram, Gunnar Beck, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Francesca Donato, Derk Jan Eppink, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, Luis Garicano, Sven Giegold, Claude Gruffat, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, Herve Juvin, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Aurore Lalucq, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Siegfried Mureşan, Piernicola Pedicini, Lídia Pereira, Sirpa Pietikäinen, Antonio Maria Rinaldi, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Stéphanie Yon-Courtin
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Manon Aubry, Karima Delli, Niels Fuglsang, Maximilian Krah, Andreas Schwab, Stéphane Séjourné, Jessica Stegrud, Antonio Tajani
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Michael Bloss, Łukasz Kohut, Lefteris Nikolaou-Alavanos

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

28	+
ID	Francesca Donato, Herve Juvin, Antonio Maria Rinaldi
RENEW	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Luis Garicano, Ondřej Kovařík, Stéphane Séjourné, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Carmen Avram, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Niels Fuglsang, Eero Heinäluoma, Lukasz Kohut, Aurore Lalucq, Pedro Marques, Costas Mavrides, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang
VERTS/ALE	Michael Bloss, Karima Delli, Sven Giegold, Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts

5	-
ECR	Derk Jan Eppink, Jessica Stegrud
ID	Gunnar Beck, Maximilian Krah
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos

18	0
GUE/NGL	Manon Aubry, Martin Schirdewan
NI	Piernicola Pedicini
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, Enikő Győri, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Lídia Pereira, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Ralf Seekatz, Antonio Tajani
RENEW	Billy Kelleher

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się